Toruń, dnia 15 lipca 1933 r.

POMORSKI
DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 16.

T R E Ś Ć:

DZIAŁ URZĘDOWY:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY.

166.

Ogłoszenie Wojewody Pomorskiego

z dnia 5 lipca 1933 r.

o nadaniu uprawnień mierniczego przysięgłego.

Na podstawie § 13 ust. 2 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 28 czerwca 1926 r. o wykonaniu ustawy o mierniczych przysięgłych (Dz. U. R. P. Nr. 71 poz. 412) podaję do wiadomości, że Jan Stosik, zamieszkały w Wejherowie przy ul. Kościuszki 9, otrzymał dekretem z dnia 10 czerwca br. Nr. TOP 2/89 tytuł i uprawnienie do wykonywania zawodu mierniczego przysięgłego.

Przysięgę złożył w dniu 17 czerwca 1933 r.

Za Wojewodę:

(—) Inż. Maćkowski,
Naczelnik Wydziału.

167.

Rozporządzenie porządkowe Dyrektora Urzędu Morskiego

z dnia 29 maja 1933 r.

o przepisach policyjno-portowych dla portu handlowego w Gdyni.

Na podstawie art. 1, 4, 6, 12 i 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz marynarki handlowej (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 366) zarządzam, co następuje:

I. Postanowienia ogólne.

Granice terytorjalne.

§ 1.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na obszarze portu handlowego i jego redy. Wymieniony obszar stanowi teren zamknięty granicą, która biegnie od pkt. „A", leżącego o 350 m. na południe od egzystującego pomostu Żeglugi Polskiej przy brzegu morza, na północ wzdłuż wschodniej krawędzi deptaka miejskiego i kwietnika od ul. Derdowskiego, następnie zwracając się cokolwiek na zachód, idzie wzdłuż linji regulacyjnej ul. Waszyngtona do ul. Św. Piotra, następnie linją regulacyjną ul. Św. Piotra od strony północnej na zachód do przecięcia z ul. Portową, dalej po północnej granicy gruntów Emilji Wojewskiej do północnej granicy terenów kolejowej wyładowni miejskiej, dalej granicą wyładowni miejskiej do zetknięcia się z drogą okrężną Gdynia—Oksywie, potem wschodnią granicą linji regulacyjnej drogi okrężnej do odcinka tej drogi, prowadzącego do portu wojennego oraz południową granicą linji regulacyjnej tego odcinka do granicy terenów portu wojennego, dalej granicą portu wojennego na południe do przecięcia z osią kanału portowego, potem osią kanału do środka portowego koła obrotowego, następnie po linji prostej do środka koła obrotowego do głowicy północnej głównego wejścia do awanportu, a stąd dwa kilometry na wschód do pławy świetlnej i huczącej, dalej na południe do przecięcia na terenie wodnym z linją, idącą na wschód do punktu wyjścia A i następnie po tej linji na zachód do punktu wyjścia A.

Przebieg granicy przedstawiony jest graficznie w załączniku.

W razie powiększenia obszaru portu handlowego, moc obowiązująca niniejszego rozporządzenia rozciąga się automatycznie na obszar powiększony.

Władza porządkowa w porcie.

§ 2.

Na obszarze wymienionym w § 1 władzą porządkową portu i żeglugową jest Kapitanat Portu, na czele którego stoi Kapitan Portu. Organami jego są: Inspektor Nabrzeży i oficerowie portowi oraz piloci, bosmani i strażnicy portowi.

Bosmani i strażnicy portowi w służbie noszą na mundurze po lewej stronie piersi odznakę w postaci owalnej tabliczki mosiężnej z godłem państwowem i napisem „Straż Portowa".

Wykonanie zarządzeń porządkowych.

§ 3.

Wszelkie zarządzenia porządkowe Kapitanatu Portu podlegają niezwłocznemu i ścisłemu przestrzeganiu i wykonaniu. Przy wykonywaniu czynności urzędowych funkcjonarjusze Kapitanatu Portu są uprawnieni każ-

dego czasu do wstępu na statki, place, do magazynów i wszelkiego innego rodzaju urządzeń portowych.

Zarządzenie porządkowe Kapitanatu Portu niewykonane niezwłocznie lub w zakreślonym czasie, bez ujmy karalności czynu (§ 91) i dalszych skutków prawnych ulega wykonaniu zapomocą odpowiednich środków przymusowych w trybie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowem w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 36 poz 342).

Zażalenie na postępowanie organów wykonawczych; odwołanie od orzeczenia i zarządzenia Kapitanatu Portu.

§ 4.

Zażalenie na postępowanie organów wykonawczych Kapitanatu Portu można wnieść do tejże władzy. Od orzeczenia i zarządzenia Kapitanatu Portu służy odwołanie do Urzędu Morskiego w trybie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36 poz. 341). Odwołanie należy wnieść za pośrednictwem Kapitanatu Portu.

Wniesienie odwołania od zarządzenia porządkowego Kapitanatu Portu nie wstrzymuje jego wykonania.

Odpowiedzialność Kapitanów statków za przekroczenia przeciw rozporządzeniu.

§ 5.

Kapitan względnie kierownik statku obowiązany jest czuwać, by załoga, pasażerowie i inne osoby zatrudnione pomocniczo na statku nie dopuszczały się przekroczeń przeciw niniejszemu rozporządzeniu.

W razie nieprzestrzegania obowiązujących przepisów, niezastosowania się do poszczególnych zarządzeń lub ich przekroczenia na statku przez załogę lub osoby zatrudnione pomocniczo na statku, karę ponosi kapitan statku, jeżeli przed odejściem statku winny nie został wyśledzony.

Ilekroć rozporządzenie niniejsze mówi o zakazach i nakazach nałożonych na statek, odpowiedzialnym za przestrzeganie przepisów porządkowych jest kapitan względnie kierownik statku, a w jego braku właściciel statku.

§ 6.

Postanowieniom niniejszego rozporządzenia podlegają wszelkie statki, tudzież urządzenia pływające do nich przyrównane, oraz osoby przebywające w obrębie portu handlowego i jego redy.

II. Na redzie.

Podnoszenie bandery narodowej, zakotwiczenie i sygnały.

§ 7.

Statek przebywający na redzie oraz wchodzący lub wychodzący z portu podnosi swą banderę narodową bez względu na porę dnia.

Statek, stojący na kotwicy na redzie, nie może stać w kanale wejściowym i rzuca kotwicę zawsze w kierunku na południe od północnego wejścia.

Rzucona na redzie kotwica ma być zaopatrzona w bojkę.

Bandera narodowa może być opuszczona po zacumowaniu statku w porcie.

Statek, który zarzucił kotwicę, podnosi w porze dziennej czarną kulę w miejscu, przepisanem dla latarni kotwicznej.

Statki z materjałem wybuchowym lub łatwopalnym.

§ 8.

Statek z ładunkiem materjału wybuchowego lub łatwopalnego trzyma na przednim maszcie przez cały czas swego postoju na redzie lub w porcie do czasu ukończenia wyładunku tych materjałów flagę „B“ według księgi międzynarodowych sygnałów morskich, w nocy natomiast na jej miejscu światło czerwone.

Statek taki obowiązany jest przestrzegać przepisy specjalne dotyczące manipulacji materjałami wybuchowemi, zawarte w niniejszem rozporządzeniu (§§ 63—68).

Sygnał statku zwolnionego od pilotażu.

§ 9.

Statki, zwolnione od obowiązku przyjmowania pilota według przepisu § 22 pkt. 4 niniejszego rozporządzenia, podnoszą na przednim maszcie flagę U według księgi międzynarodowych sygnałów morskich, w nocy natomiast na jej miejscu dwa światła białe, jedno nad drugiem w odległości 185 cm dookoła widzialne.

Sygnał podczas sprawdzania przyrządów nawigacyjnych.

§ 10.

Statek wykonywujący na redzie zwroty w celu sprawdzania kompasu, podnosi na przednim maszcie flagę „K“ według księgi międzynarodowych sygnałów morskich. Flaga ta, może być użyta również jako sygnał podczas sprawdzania radjogoniometru i hydrofonu lub t. p. przyrządów nawigacyjnych.

III. Kwarantanna.

Sygnał kwarantannowy.

§ 11.

Statek podlegający rewizji sanitarnej wg. międzynarodowych przepisów sanitarnych, obowiązany jest przy zbliżeniu się do portu na odległość widzenia podnosić flagę „Q“ według księgi międzynarodowych sygnałów morskich, a w nocy zamiast niej światło białe. Po wypełnieniu kwestjonarjusza, wręczonego przez kontrolera sanitarnego względnie przez pilota otrzymuje statek natychmiast wolność ruchu, o ile nie przychodzi z portu uznanego za zakażony dżumą, cholerą, ospą lub żółtą febrą względnie, o ile na statku niema chorych na jedną z powyższych chorób.

Sygnał zarazy. Kwarantanna.

§ 12.

Jeżeli statek pochodzi z portu uznanego za zakażony powyższemi chorobami (§11), lub jeśli na statku znajdują się chorzy dotknięci temi chorobami lub innemi nagminnemi, statek podnosi w dzień flagę „L“, w nocy zaś światło białe i obowiązany jest poddać się inspekcji lekarskiej.

Do chwili odbycia inspekcji względnie zarządzenia, wydanego przez lekarza portowego, wszelka styczność z lądem jak również wszelka zmiana miejsca postoju, wyznaczonego przez Kapitanat Portu, jest wzbroniona.

W zależności od wyniku inspekcji lekarskiej statek uzyskuje wolność ruchu dopiero po wypełnieniu wymaganych w poszczególnym wypadku przez przepisy sanitarne warunków lub też zostaje uznany za zakażony i poddany kwarantannie w myśl międzynarodowych przepisów sanitarnych.

Zeznanie o stanie zdrowotym na statku.

§ 13.

Kapitan, lekarz i załoga przybywającego statku obowiązani są udzielić pilotowi względnie kontrolerowi sanitarnemu lub lekarzowi portowemu ścisłych odpowiedzi i wyjaśnień na wszelkię zapytania, dotyczące stanu sanitarnego statku, w szczególności podać wszelkie podczas podróży zaszłe wypadki śmierci i zachorowań.

Świadectwa sanitarne i odszczurzenia.

§ 14.

Na żądanie kapitan statku winien okazać przy wejściu kontrolerowi sanitarnemu względnie pilotowi świadectwo sanitarne z ostatniego portu wyjazdu oraz świadectwo odszczurzenia.

Jeżeli świadectwo odszczurzenia straciło już swoją ważność, lub jeśli statek wykazuje nadmierne zaszczurzenie, musi się on poddać odszczurzeniu, o ile takowe zarzadzi lekarz portowy. Odszczurzenie odbywać się musi pod kontrolą lekarza portowego przez personel fachowy w miejscu specjalnie do tego celu w porcie wyznaczonem.

Uchylenie się od kwarantanny.

§ 15.

Statek, który nie podda się przepisom zawartym w § 12, do portu wejść nie może, wolno mu jednakże po zadośćuczynieniu wymaganiom konwencji sanitarnej wyładować pasażerów i towary na redzie, które podlegają wówczas postępowaniu sanitarnemu w myśl przepisów.

IV. Przepisy sanitarne.

Inspekcja sanitarna statku.

§ 16.

Wszystkie statki handlowe przebywające w porcie, podlegają sanitarnym inspekcjom i kontroli, wykonywanym przez lekarza portowego.

Zgłaszanie chorób zaszłych na statku.

§ 17.

O wszystkich chorobach, które zachodzą na statku podczas jego pobytu w porcie, kapitan statku obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić Kapitanat Portu, który doniesienie przekazuje bez zwłoki lekarzowi portowemu.

Kapitan, lekarz i załoga maja obowiązek udzielać lekarzowi portowemu ścisłych odpowiedzi i wyjaśnień zgodnych z prawdą na wszelkie zapytywania, dotyczące stanu sanitarnego statku.

Osobom z pośród załogi, które zachorowały na choroby zakaźne, wolno statek opuścić po przeprowadzeniu przez lekarza portowego badania i za tegoż zezwoleniem.

Izolacja, desynfekcja.

§ 18.

Lekarz portowy jest uprawniony zarządzić na statku wszelkiego rodzaju izolację, desynfekcję, szczepienie a nawet wyokrętowanie lub inne zabiegi.

Marynarze, chorzy na choroby weneryczne, mogą podać się bezpłatnemu leczeniu u lekarza portowego.

Odszczurzenie.

§ 19.

Każdy statek, stojący na cumach, obowiązany jest na żądanie władz portowych nałożyć na cumy tarcze ochronne przeciw szczurom.

Deratyzacja terenów portowych odbywa się w miarę potrzeby nie mniej jednak, jak dwa razy w ciągu roku, przerz osoby lub instytucje upoważnione pzez Urząd Morski. Deratyzacja jest przymusowa i odbywa się na koszt osób lub przedsiębiorstw, mających swoje własne lub najęte pomieszczenia, proporcjonalnie do ilości metrów kwadratowych zajętej przestrzeni.

§ 20.

Wzbronione jest używanie surowej wody z kanału do czyszczenia naczyń, gotowania, jedzenia i picia.

V. Pilotaż.

Obowiązek przyjmowania pilota.

§ 21.

Statki ponad 500 ton rej. brutto, wchodzące lub wychodzące z portu jak również zmieniające miejsce postoju wewnątrz portu, obowiązane są przyjąć i korzystać z usług pilota portowego, ustanowionego przez Państwo.

Wykonanie czynności pilota przez osoby inne jest wzbronione.

Zwolnienie od pilotażu.

§ 22.

Od obowiązku przyjmowania pilota portowego zwolnione są:

1) wszystkie okręty wojenne;
2) wszystkie statki rządowe polskie, oraz Wolnego Miasta Gdańska i Rady Portu w Gdańsku, o ile nie służa równocześnie do celów zarobkowych:
3) statki szkolne zagraniczne, o ile nie służą równocześnie do celów zarobkowych, oraz yachty krajowe i zagraniczne, jeżeli wykażą się przynależnościa do uznanego Yacht-Klubu;
4) statki, których kapitanowie złożyli w Kapitanacie Portu w Gdyni ustanowiony egzamin pilotowy;
5) statki polskie i gdańskie regularnych linij przybrzeżnych, kursujące pomiędzy portami polskiemi i W. M Gdańskiem, statki rybackie polskie i gdańskie, wykonujące rybołówstwo przybrzeżne oraz holowniki i lichtugi, kursujace pomiędzy portami polskiemi i W. M. Gdańskiem;
6) statki, które otrzymaja jednorazowe zezwolenie Kapitanatu Portu na wejśce lub wyjście z portu ewentualnie na zmianę miejsca postoju w porcie bez pilota;
7) statki, zmieniające miejsce postoju w obrębie redy.

Wezwanie pilota.

§ 23.

Pilota do wprowadzenia statku do portu wysyła Kapitanat Portu już to na żądanie ze statku (za pomocą sygnału pilotowego), już to na zamówienie maklera. Pilota dla wyprowadzeniu statku z portu lub do zmiany miejsca postoju w porcie wysyła Kapitanat na

ustne albo telefoniczne zawezwanie statku lub maklera.

Zamówienie pilota wraz z dokładnem podaniem godziny, na którą pilot jest potrzebny, należy uskutecznić conajmniej 2 godziny przed podanym czasem jego stawienia się na statku.

Obowiązek informowania pilota.

§ 24.

Przed wejściem do portu, kapitan statku obowiązany jest podać pilotowi wszelkie dane o pojemności statku, jego rozmiarach, zanurzeniu faktycznem, o rodzaju ładunku, ilości załogi i pasażerów oraz o ich stanie zdrowotnym i t. p. Jeżeli okaże się, że na statku znajdują się chorzy lub załadowane są materjały wybuchowe, kapitan statku musi postąpić według zarządzeń pilota.

Odpowiedzialność pilota.

§ 25.

Pilot służy kapitanowi statku radą, doświadczeniem i znajomością wód portowych. Odpowiedzialnym za kierownictwo statku pozostaje zawsze kapitan statku pilotowanego.

Na żądanie kapitana statku pilot może wydawać bezpośrednio rozkazy manewrowe jednak pod warunkiem, że kapitan względnie jego zastępca będzie przytem obecny, aby mógł, — o ile to uzna za potrzebne — zmienić rozkaz pilota.

Zaświadczenie pilotowe.

§ 26.

Po ukończeniu czynności swej, pilot przedkłada kapitanowi do podpisania pilotowe zaświadczenie ustalonego wzoru celem wypełnienia i podpisania przez kapitana.

Nakłanianie pilota do przyjmowania w związku z jego urzędowaniem dla siebie lub osoby innej korzyści majątkowej lub osobistej, podlega karze w myśl § 293 kodeksu karnego.

VI. Obowiązek posługiwania się holownikami.

Obowiązek ogólny według zanurzenia i tonażu statków.

§ 27.

Statek o faktycznem zanurzeniu większem, niż 5,95 mtr. ($19^{1/2}$ stopy) lub o pojemności większej, aniżeli 2000 ton rej. brutto, obowiązany jest posługiwać się pomocą conajmniej jednego holownika od chwili przejścia przez wejście portowe aż do przycumowania do nabrzeża względnie od chwili rzucenia cum do wyjścia z portu bez względu na warunki manewrowania.

Obowiązek szczególny według warunków ruchu.

§ 28.

Również w wypadkach, gdy manewrowanie statkiem o zanurzeniu względnie pojemności mniejszej, niż określonej w § 27, bez pomocy holownika naraża na niebezpieczeństwo którąkolwiek z jednostek pływających, nabrzeże lub inne urządzenia portowe, wstrzymuje lub utrudnia ruch lub manewry innych statków, czy też zbytnio się przedłuża, kapitan statku jest obowiązany na wezwanie pilota użyć pomocy holowniczej według wskazań pilota.

Obowiązek szczególny według miejsca.

§ 29.

Statek, kierowany do Basenu Południowego, przy którego wyjściu istnieją chwilowe trudności manewrowania, obowiązany jest posługiwać się pomocą holowniczą, o ile pilot tego żąda.

Obowiązek szczególny według siły wiatru.

§ 30.

Przy niesprzyjających wiatrach o sile 4 (według skali Beauforta) i więcej, statek o mniejszem zanurzeniu i mniejszym tonażu, niż określono w § 27, obowiązany jest posługiwać się pomocą holowniczą przy odbijaniu i przybijaniu do nabrzeży.

VII. Porządek ruchu statków.

Postanowienia ogólne.

§ 31.

Odnośnie ruchu statków na obszarze działania niniejszego rozporządzenia ma odpowiednie zastosowanie rozporządzenie z dnia 5 lutego 1906 r. o porządkach na drogach morskich (Dz. U. Rzeszy Niem. str. 120), o ile niniejsze rozporządzenie nie postanawia inaczej.

Poruszanie się na redzie.

§ 32.

Statki o pojemności powyżej 100 m^3 brutto, poruszające się na redzie wzdłuż linji falochronu, obowiązane są zachowywać ostro-

-żność przy wchodzeniu do portu lub mijaniu wejść portowych i utrzymywać odległość od falochronu przynajmniej 500 m, statki zaś o pojemności mniejszej odległość 200 m.

Wszystkim statkom zakazane jest zbliżanie się na odległość mniejszą niż 100 m. do syreny podwodnej, oznaczonej na wodzie bojką żółta w czarne pasy i umieszczonej przy głównem wejściu portowem (150 m na SE od lewej latarni wejściowej) jak również przechodzenie między oznaczoną bojką i falochronem wschodnim.

Porządek mijania się.

§ 33.

Statek wchodzący do portu ustępuje drogę statkowi wychodzącemu z portu.

Na obszarze portu statki w ruchu trzymają się prawej strony w kierunku swego ruchu, a zbliżając się kursami przeciwnemi mijają się lewą burtą, jeżeli nie ma przeszkód oczywistych.

Statek wchodzący lub wychodzący bez pilota winien podchodzić do wejść portowych i przechodzić takowe wzdłuż osi kanału wejściowego, o ile na przeszkodzie nie stoją powody siły wyższej lub możliwość awarji.

Pierwszeństwo drogi.

§ 34.

Przepisy ogólne o wymijaniu się statków nie obowiązują statku, który podnosi na topie masztu przedniego „sygnał pierwszeństwa drogi". Sygnał ten stanowią w dzień czarny walec, w nocy dwa światła białe, wywieszone w linji pionowej w odległości 185 cm jedno pod drugiem, widzialne wokoło.

Statki bez sygnału wymienionego, obowiązane są ustępować z drogi statkom, które ten sygnał podniosły.

Do podnoszenia sygnału wymienionego upoważnione są:

a) statki pasażerskie i towarowe prowadzone przez pilotów portowych,
b) pilotowane pociągi holownicze i holowane jednostki bez własnego napędu, jak pontony, dźwigi pływające, dragi, elewatory itd.

Statki i jednostki wymienione pod b), obowiązane są ustępować z drogi statkom pod a), o ile niema przeszkód oczywistych.

Dwa statki równorzędne z sygnałem pierwszeństwa drogi wymijają się na zasadach ogólnych.

§ 35.

O ile statek pilotowy lub portowy podniósł flagę „Z" według księgi międzynarodowych sygnałów morskich, kapitan statku, do którego skierowuje się statek pilotowy lub portowy, winien szybkość zmniejszyć względnie statek zatrzymać, by władzy portowej dać możność podejścia do burty dla uzyskania informacyj lub wydania statkowi zarządzeń. W nocy zamiast flagi „Z" pokazywane będą dwa światła czerwone w linji pionowej w odległości 185 cm, jedno pod drugiem widzialne dookoła.

Wyprzedzanie.

§ 36.

W wejściach portowych, w kanale portowym i wewnątrz portu wyprzedzanie się statków jest wzbronione.

Holowanie.

§ 37.

Holowana w porcie jednostka winna być prowadzona na krótkim holu, a gdy steru nie posiada, winna być umocowana przy boku statku holującego, o ile nie zachodzi konieczność innego sposobu umocowania.

Każda jednostka holowana musi mieć na pokładzie swym obeznanego z jej prowadzeniem kierownika, który na jednostce zaopatrzonej w ster przebywać musi na rufie, zaś na jednostce bez steru na jej przodzie, o ile jego obecność w innych miejscach nie jest nieodzownie potrzebna.

Holowanie więcej, aniżeli jednej jednostki, dopuszczalne jest wyłącznie za zezwoleniem Kapitanatu Portu. Przyczepianie się statków do pociągu holowniczego jest wzbronione.

Wzbronione jest porzucenie przez statek holujący jednostki holowanej przed zacumowaniem jej bezpiecznie we właściwem miejscu. W razie awarji lub pęknięcia liny grupa holownicza (t. j. statek holujący i jednostka holowana) winna jak najrychlej ustąpić z drogi uczęszczanej.

Szybkość statków w porcie.

§ 38.

Szybkość statków żeglugi przybrzeżnej i holowników nie może przekraczać: na redzie 7 mil, na obszarze awanportu 5 mil morskich,

w obrębie basenów portowych i kanału wejściowego do portu wewnętrznego 4 mil morskich na godzinę

Statki większe muszą iść zupełnie małą szybkością. W nocy jak również podczas zmniejszonej widzialności szybkości wskazane powyżej należy jeszcze odpowiednio zmniejszyć.

Podczas mijania statków otwartych (bezpokładowych) i głęboko obładowanych należy szybkość zmniejszyć lub wogóle maszynę zatrzymać, by statków tych nie zalać falami.

Dragi pracujące, dźwigi i kafry pływające przy pracy itp. należy mijać ruchem zupełnie wolnym, ponadto łodzie nurkowe na pozycji należy mijać z zatrzymaną maszyną.

Rzucanie kotwicy w porcie.

§ 39.

Rzucanie kotwicy w obrębie portu dozwolone jest tylko z polecenia pilota lub za zezwoleniem Kapitanatu Portu, pozatem tylko w wypadku bezpośredniego niebezpieczeństwa.

Rzucone kotwice muszą być zaopatrzone w bojki. Rzucanie kotwic admiralicyjnych w porcie jest w każdym wypadku wzbronione.

Dragi muszą posługiwać się kotwicami jednoramiennemi, a w razie użycia innych kotwic, obowiązane są oznaczyć ich miejsce bojkami.

Zakaz włóczenia kotwicy.

§ 40.

Włóczenie kotwicy po dnie poprzez wejścia portowe oraz miejsca wyłączone jest surowo wzbronione, szczególnie w pobliżu miejsca przebiegu kabli, które oznaczone jest znakami ostrzegawczemi oraz napisem „Kabel".

Obroty statków.

§ 41.

Gdy statek, wykonujący obrót w basenie lub w kanale, przy oparciu się o nabrzeże znajdzie się w położeniu, przy którem przejście innych statków koło niego jest niebezpieczne lub utrudnione, to statki zatrzymują się i czekają, dopóki nie będzie możliwe bezpieczne minięcie statku obracającego się.

Poruszanie śruby okrętowej przy nabrzeżu.

§ 42.

Poruszanie śrub (śruby) okrętowych podczas postoju statku przy nabrzeżu jest dozwolone jedynie dla próby maszyn i odbicia statku od nabrzeża pod warunkiem jednak, że ilość obrotów śrub (śruby) nie będzie większa, niż przy małej szybkości statku.

Na statkach 2 śrubowych winien być umieszczony napis ostrzegawczy po obu stronach na widocznem miejscu rufy.

Podczas próby maszyn (maszyny) na rufie statku winien znajdować się jeden z oficerów pokładowych statku, który byłby odpowiedzialny za bezpieczeństwo wszystkich objektów, mogących się znajdować w pobliżu śrub (śruby) podczas ich obracania.

Przed wprowadzeniem w ruchu oraz podczas ruchu śruby należy o niebezpieczeństwie uprzedzać statki lub łodzie znajdujące się w bezpośredniej bliskości, a w razie niebezpiecznego ich zbliżenia się, śruby niezwłocznie wstrzymać.

Próba maszyn (maszyny) winna się odbywać w ten sposób, że kierunek obrotu śruby jest zmieniony tak często, żeby cumy statku oraz pachołki na nabrzeżu nie podlegały zbyt wielkiemu natężeniu.

VIII. Sygnały.

Sygnały akustyczne.

§ 43.

Statki z własnym napędem w ruchu podają sygnały gwizdkiem lub syreną w wypadkach następujących:

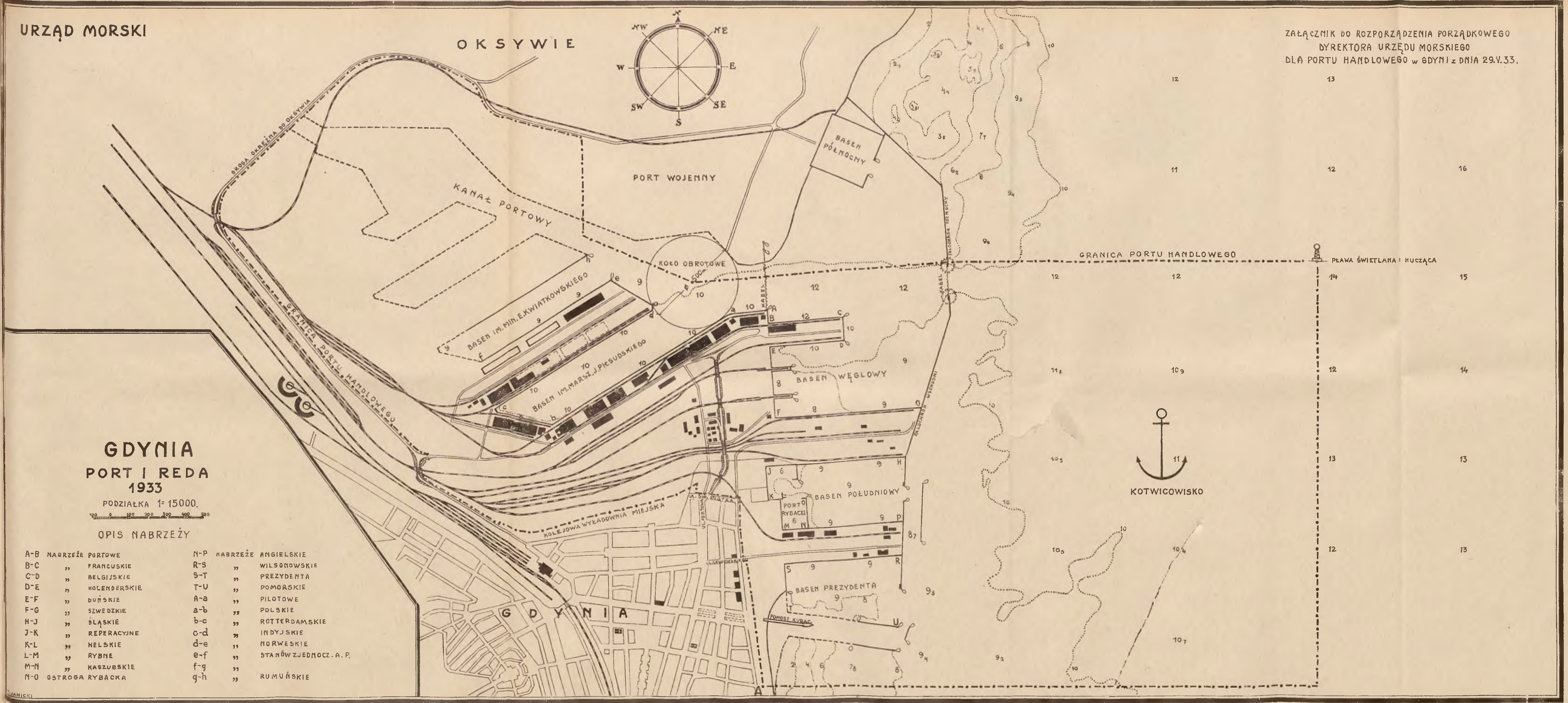
a) przy zbliżaniu się do wejść portowych oraz przy wejściu do basenów wewnętrznych,
b) w wypadkach spotkania się z innemi statkami w ruchu,
c) podczas mgły, śnieżycy lub ulewy zgodnie z postanowieniami § 31 niniejszego rozporządzenia.

W innych wypadkach prócz wymienionych powyżej podawanie sygnałów należy ograniczać do potrzeby niezbędnej.

Sygnały optyczne.

§ 44.

Statki posługujące się pomocą holowniczą, trzymają światło przepisane w § 31 dla statków w ruchu.

URZĄD MORSKI
ZAŁĄCZNIK DO ROZPORZĄDZENIA PORZĄDKOWEGO
DYREKTORA URZĘDU MORSKIEGO
DLA PORTU HANDLOWEGO w GDYNI z DNIA 29.V.33.
OKSYWIE
DROGA OKRĘŻNA DO OKSYWIA
PORT WOJENNY
KANAŁ PORTOWY
BASEN PÓŁNOCNY
KOŁO OBROTOWE
GRANICA PORTU HANDLOWEGO
PŁAWA ŚWIETLANA I HUCZĄCA
BASEN IM. MIN. E. KWIATKOWSKIEGO
BASEN IM. MARSZ. J. PIŁSUDSKIEGO
BASEN WĘGLOWY
BASEN POŁUDNIOWY
PORT RYBACKI
BASEN PREZYDENTA
POMOST KURAC.
KOLEJOWA WYŁADOWNIA MIEJSKA
KOTWICOWISKO
GDYNIA
GDYNIA
PORT I REDA
1933
PODZIAŁKA 1: 15000.
OPIS NABRZEŻY
A-B NABRZEŻE PORTOWE
B-C „ FRANCUSKIE
C-D „ BELGIJSKIE
D-E „ HOLENDERSKIE
E-F „ DUŃSKIE
F-G „ SZWEDZKIE
H-J „ ŚLĄSKIE
J-K „ REPERACYJNE
K-L „ HELSKIE
L-M „ RYBNE
M-N „ KASZUBSKIE
N-O OSTROGA RYBACKA
N-P NABRZEŻE ANGIELSKIE
R-S „ WILSONOWSKIE
S-T „ PREZYDENTA
T-U „ POMORSKIE
A-a „ PILOTOWE
a-b „ POLSKIE
b-c „ ROTTERDAMSKIE
c-d „ INDYJSKIE
d-e „ NORWESKIE
e-f „ STANÓW ZJEDNOCZ. A. P.
f-g „
g-h „ RUMUŃSKIE
JANICKI
POMORSKA DRUKARNIA ROLNICZA

Jednostki pływające wszelkiego rodzaju nieobowiązane do pokazywania świateł pozycyjnych, podczas ruchu utrzymują światło białe, a pod niem czerwone, stałe, widoczne wokoło i umieszczone na szczycie masztu w odległości 185 cm, jedno pod drugiem.

Podczas postoju przy nabrzeżach w porze nocnej statki utrzymują światło stałe białe na rufie oraz takież światło na środku burty od strony wody na wysokości górnego pokładu. Z kilku razem stojących statków światło na burcie pokazuje statek zewnętrzny.

Sygnały radjotelegraficzne.

§ 45.

Prawo i sposób nadawania sygnałów radjotelegraficznych lub radjotelefonicznych przez obce okręty wojenne, obce statki powietrzne wojenne oraz wszelkie statki handlowe i inne, tudzież statki powietrzne, znajdujące się w porcie handlowym, unormowane jest rozporządzeniem Ministrów: Poczt i Telegrafów, Spraw Wojskowych, Przemysłu i Handlu oraz Komunikacji z dnia 8 października 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87 poz. 682).

W szczególności wszelkie statki zarówno handlowe jak i inne (z wyjątkiem obcych okrętów wojennych i obcych statków powietrznych wojennych) mają prawo nadawać tylko w wypadkach wyjątkowych, gdy statek nie ma innego sposobu komunikacji z lądem i to za zgodą najbliższej stacji pobrzeżnej.

Odbiór nadawań radjowych jest dozwolony z warunkiem niewywoływania tem zakłóceń w istniejących komunikacjach radjowych.

Sygnały dla drag i nurków.

§ 46.

Dragi, pracujące w porcie, pokazują po stronie wolnej dla ruchu sygnały następujące:

w dzień: 2 stożki czerwone,

w nocy: pionowo pod sobą umieszczone światła, z których górne i dolne są czerwone, środkowe białe.

Statki nurków pokazują sygnał następujący:

w dzień flagę czerwoną na widocznem miejscu,

w nocy światło czerwone nad białem na widocznem miejscu, widzialne wokoło.

IX. Porządek postoju w porcie.

Zgłoszenie przybycia i wyjścia statków.

§ 47.

Kapitan statku lub jego upoważniony zastępca (makler) obowiązani są zgłosić bez zwłoki w Kapitanacie Portu przybycie statku i przedłożyć jednocześnie certyfikat okrętowy i świadectwo pomiarowe, spis załogi, manifest ładunkowy (odpis) oraz listę pasażerów z zaznaczeniem ich przynależności państwowej.

W dniu wyjścia statku, kapitan względnie kierownik statku obowiązany jest wywiesić na przednim maszcie flagę „P" według księgi międzynarodowych sygnałów morskich, a pozatem złożyć w Kapitanacie Portu zgłoszenie wyjazdu, zaświadczenie o uiszczeniu opłat portowych, zaświadczenie o zadośćuczynieniu przepisom celnym (dowód odprawy), odpis manifestu towarów zabranych z portu oraz listę pasażerów przyjętych w porcie na statek, co stanowi warunek uzyskania zezwolenia na wyjście z portu.

Powyżej wymienione zgłoszenia składa według ustalonego wzoru i podpisują kapitan statku lub jego upoważniony zastępca, odpowiedzialni za prawdziwość swoich zeznań.

Polskie statki handlowe morskie obowiązane są pozatem na początku każdego roku kalendarzowego złożyć w Kapitanacie Portu świadectwo bezpieczeństwa oraz książki rewizji kotłów głównych i pomocniczych.

Pobyt w porcie i mieście portowem pasażerów cudzoziemców i cudzoziemskiej załogi statku unormowany jest rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 listopada 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 76 poz. 575).

Zwolnienie od zgłoszenia.

§ 48.

Zwolnione są częściowo lub całkowicie od obowiązku zgłoszenia z § 47:

1) wszystkie okręty wojenne,
2) polskie statki żeglugi przybrzeżnej, oraz polskie statki rybackie i holowniki, które uiściły roczną opłatę ryczałtową,
3) statki, zatrudnione przy budowie i konserwacji portu i jego urządzeń, o ile nie wykonują innych czynności zarobkowych,
4) yachty krajowe itp. statki sportowe, o ile nie udają się zagranicę lub stamtąd przybywają.

Wyznaczenie i zmiana miejsca postoju.

§ 49.

Wszelkim statkom zabronione jest przybijanie do nabrzeży, postój przy nich oraz zmiana miejsca postoju w porcie bez uzyskania uprzednio zezwolenia Kapitanatu Portu. Miejsce postoju w porcie wyznacza Kapitanat Portu. Kapitanatowi Portu przysługuje prawo zarządzenia w razie potrzeby zmiany miejsca postoju względnie wyprowadzenia statku z portu na tegoż koszt. Gdy okaże się, że statek, któremu zarządzono zmianę postoju, nie ma dostatecznej załogi do wykonania odnośnego manewru, Kapitanat Portu może wykonać manewr własnem zarządzeniem, wynajmując odpowiednią obsługę dodatkową i środki pomocnicze. Wszelkie koszty, stąd powstałe, obciążaja statek.

Przed zajęciem miejsca postoju przy nabrzeżu, statek winien w zasadzie wykonać obrót tak, by dziób statku skierowany był ku wyjściu z portu lub basenu, jeżeli to nie utrudnia przeładunku lub też nie stoją na przeszkodzie względy inne.

Cumowanie.

§ 50.

Cumy okrętowe mogą być założone tylko na słupy, polery lub pierścienie do tego przeznaczone. Statki powinny być przycumowane należycie, by w razie potrzeby cumy mogły być łatwo zrzucone z polerów.

Rozpinanie lin w poprzek basenu lub kanału portowego do przeciwległego nabrzeża może mieć miejsce tylko w razie nieodzownej potrzeby oraz za uprzedniem zezwoleniem Kapitanatu Portu.

Rozpięte w ten sposób liny muszą być na żądanie czasowo opuszczone, a na noc usunięte zupełnie.

Kapitan względnie kierownik statku ponosi odpowiedzialność za należyte przycumowanie statku, za wytrzymałość użytych cum oraz za dostateczne ich wzmocnienie przy wiatrach silnych.

O ile Kapitanat Portu zarządzi ustawienie jednego statku wzdłuż drugiego, to statek stojący przy nabrzeżu obowiązany jest zezwolić na należyte zamocowanie na nim cum statku dostawianego.

Zabezpieczenie statku w Basenie Węglowym.

§ 51.

Odchodzenie statków od nabrzeży przy pomocy boi ustawionych w Basenie Węglowym jest wzbronione. Korzystanie z boi dla zabezpieczenia statków, stojących przy nabrzeżu Szwedzkiem, jest dopuszczalne przy sile wiatru 5 (według skali Beauforta).

Korzystanie z usług przedsiębiorstw cumowniczych.

§ 52.

Przy cumowaniu się względnie odcumowywaniu się statki obowiązane są posługiwać się pomocą przedsiębiorstw cumowniczych. Przepis ten nie obowiązuje statków o pojemności poniżej 100 ton rej. brutto.

Połączenie między statkiem a lądem.

§ 53.

Wejście na statek, stojący przy nabrzeżu, musi być bezpieczne i umożliwione przez pomosty, schodnie osobowe, kładki i tp. Przed zaprowadzeniem tych urządzeń ruch między statkiem a lądem jest wzbroniony.

Mosty, schodnie osobowe, kładki itp. muszą być dostatecznie mocne i szerokie, po jednej stronie conajmniej zaopatrzone w dostatecznie silną poręcz lub linę i w porze nocnej wystarczająco oświetlone, a przy gołoledzi posypane piaskiem.

W wypadku ustawienia jednego statku wzdłuż drugiego, statek ustawiony przy nabrzeżu jest obowiązany dać wolne i bezpieczne przejście do statku drugiego i okazac pomoc przy zakładaniu odpowiednich dojść, o ile tego okaże się potrzeba.

Nadto statki muszą:

1) przysłonić rury pary odlotowej. rury wylotowe pomp i ścieków tak, by nie poparzyć, zmoczyć albo pobrudzić osoby i rzeczy lub też zalać nabrzeża;
2) podczas przerw w pracy przeładunkowej nałożyć pokrywy luk wzgl. przy otwartych lukach z zrębnicami niższemi niż 80 cm, pozostawić ogrodzenie tej wysokości zabezpieczające dostatecznie;
3) wprowadzić na wewnątrz burty względnie usunąć żórawiki, łodzie ratunkowe oraz wszelkie inne przedmioty wystające poza burtę statku, u żaglowców pozatem przybrasować ostro reje i wciągnąć dziobak;
4) złożyć na pokładzie kotwice admiralicyjne, bezpoprzeczkowe zaś wciągnąć całkowicie do kluz;
5) usunąć na statku wszelkie przeszkody wolnego poruszania się dźwigu po nabrzeżu wzdłuż burty statku.

Każdy statek podczas postoju w porcie musi być pilnowany conajmniej przez jedną osobę załogi.

Przepis ten nie obowiązuje statków odstawionych lub w leżach zimowych; w takim przypadku właściciel statku obowiązany jest ustanowić pełnomocnika i stróża i podać ich imiennie Kapitanatowi Portu.

Dopuszczalna wielkość statków w Basenie Rybackim.

§ 54.

Do basenu Rybackiego mogą być wprowadzone tylko statki z ładunkiem ryb i kutry o długości nieprzekraczającej 45 m oraz łodzie rybackie, o ile Kapitanat Portu w poszczególnym wypadku nie zarządzi wyjątku.

Statki większe, lecz nie dłuższe ponad 60 m, będą wprowadzone do basenu Rybackiego jedynie na wyraźne żądanie kapitana statku za złożeniem przez niego deklaracji na piśmie, że przyjmuje na siebie wszelką odpowiedzialność za mogące wyniknąć awarje i szkody.

Porządek postoju w basenie Rybackim.

§ 55.

Kutry rybackie, przychodzące do basenu Rybackiego na postój stały, ustawiają się według kolejności przybycia od strony południowej, w odległości 10 m od nabrzeża Kaszubskiego przy ostrodze wschodniej i przy nabrzeżu Rybnem aż do obniżonej ściany tegoż nabrzeża, którą się przeznacza dla małych łodzi otwartych. Do przymocowania statków służą pierścienie i inne na ten cel przewidziane środki.

Nabrzeże Kaszubskie przeznacza się dla statków, których ładunek ryb przeznaczony jest dla chłodni rybnej i przedsiębiorstwa „Mopol". Po wyładowaniu statek odchodzi niezwłocznie od nabrzeża Kaszubskiego i zajmuje miejsce na zasadach ogólnych (ustęp 1).

Dla wyładowania lub naładowania towarów ze statków na furmanki i samochody lub odwrotnie przeznaczone jest nabrzeże zachodnie przy zbiegu ulicy Śledziowej i Św. Piotra.

Wzbronione jest uprawianie na nabrzeżach handlu rybami i wyrzucanie zdechłych ryb itp. odpadków do wody lub na nabrzeże.

X. Przeładunek i składowanie towarów.

Kontrola załadowania statku.

§ 56.

Kapitanat Portu ma prawo kontroli nad sposobem załadowania statku zarówno co do ilości i umocowania ładunku pokładowego jak i maksymalnej ilości ładunku wogóle. Wzbronione jest ładować statek powyżej ustalonych granic.

Kapitanat Portu może zarządzić niewypuszczenie z portu statku przeładowanego oraz statku z nienormalnym przechyłem do czasu jego częściowego odładowania, wzgl. wyrównania.

Przeładunek.

§ 57.

Przeładunek wolno uskuteczniać tylko przy pomocy dźwigów, pomostów i innych odpowiednich i bezpiecznych urządzeń przeładunkowych. O ile są wadliwe, winny być poprawione lub usunięte na zarządzenie Kapitanatu Portu. Kapitan statku na żądanie obowiązany jest okazać posiadane certyfikaty na ruchomy sprzęt przeładunkowy statku (windy, strzały ładunkowe itp.)

Wszelkie przetaczanie ładunków przez krawężnik nabrzeża i po torach jest wzbronione.

Podczas przeładunku materjału sypkiego, kawałkowego jak: piasek balastowy, żużel, kamienie, złom żelazny, ruda, popiół, węgiel, ryż, zboże, tomasyna itp. powinno być rozpięte między nabrzeżem i statkiem płótno brezentowe lub zastosowany inny środek zapobiegający przesypywaniu się materjałów do wody.

Podczas przeładunku złomu należy stale usuwać z torów kolejowych odpadki żelastwa.

Składanie.

§ 58.

Składanie towarów na nabrzeżach i placach bez zezwolenia Urzędu Morskiego (Zarządu Nabrzeży) jest wzbronione; w razie zezwolenia przestrzegać należy zarządzenia co do sposobu składania.

Towary wszelkiego rodzaju podczas załadowania lub wyładowania w razie zaistnienia koniecznej potrzeby mogą być za zezwole-

niem Urzędu Morskiego (Zarządu Nabrzeży) złożone chwilowo na placach wolnych od torów kolejowych i nie dłużej, jak tego wymaga konieczność. Towary winny być natychmiast usunięte, skoro tego zażąda Urząd Morski (Zarząd Nabrzeży) lub też umieszczone tak, by przez to nie był utrudniony ruch.

Składanie siana, słomy w stanie luźnym wogóle nie jest dopuszczalne.

Składanie podczas przeładunku wszelkiego rodzaju towarów z oparciem o ściany magazynów rządowych jest wzbronione. Wożenie towarów na rampach rządowych dozwolone jest tylko na wózkach z obręczami gumowemi.

Uszkodzenie urządzeń portowych.

§ 59.

Urządzeń portowych używać należy w sposób oględny i zapobiegający ich uszkodzeniu.

O wszelkich szkodach wyrządzonych przez statek lub jego załogę, kapitan względnie kierownik statku obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić Kapitanat Portu.

Statek, który uszkodził nabrzeża, kable, urządzenia portowe lub znaki morskie, obowiązany jest wyrządzoną szkodę naprawić lub przed wyjściem z portu złożyć w kasie Urzędu Morskiego żądane zabezpieczenie.

XI. Składowanie drzewa.

Sposób składowania.

§ 60.

Drzewo składowane na placach portowych należy układać w oddzielne stosy, w długość i szerokość, wynikające z rozmiarów danego materjału oraz na wysokość nie przewyższającą 4 m.

Odległość między sąsiedniemi stosami w jednym rzędzie nie powinna być mniejsza niż 1 m, a odległość między rzędami stosów nie mniejsza, niż 4 m.

O ile rząd stosów przekracza długość 50 m, to powinna być pośrodku jego długości zastosowana większa przerwa, nie mniej 5 m.

Dozór.

§ 61.

Właściciele składów drzewa, nieprzeznaczonego dla użytku własnego, mają obowiązek ustanowienia stałych, zaufania godnych dozorców celem pilnowania składów dniem i nocą. Ustanowieni dozorcy muszą być podani imiennie Kapitanatowi Portu.

Dozorcy nieodpowiedni muszą być na żądanie Kapitanatu Portu bez zwłoki zastąpieni innymi odpowiednimi.

Obowiązek dozorców.

§ 62.

Ustanowieni dozorcy mają obowiązek stałego przebywania na oddanych im pod dozór placach drzewnych oraz bacznego ich pilnowania.

XII. Przepisy przeciwpożarowe.

Statki z ładunkiem wybuchowym lub łatwopalnym.

§ 63.

Statkowi z ładunkiem wybuchowym lub łatwopalnym wejście do portu dozwolone jest jedynie po uprzedniem zezwoleniu Kapitanatu Portu oraz wyznaczeniu miejsca wyładowania.

Statki załadowane cieczą palną przed wejściem do portu wygasić muszą wszystkie paleniska na statku.

Statki z ładunkiem materjałów wybuchowych lub łatwopalnych ściśle przestrzegać muszą wszelkich zarządzeń Kapitanatu Portu, wydanych w związku z załadowaniem i wyładowaniem materjałów i podlegają stałemu dozorowi, wyznaczonmu przez Kapitanat Portu.

Przy zgłoszeniu należy podać rodzaj, ilość materjału oraz sposób ich opakowania, nie dotyczy to materjałów wybuchowych w mniejszej ilości, przeznaczonych dla celów sygnalizacyjnych lub posiadanej broni palnej.

Przepis powyższy ma zastosowanie również do statków z ładunkiem karbidu.

Zabezpieczenie przeładunku materjałów wybuchowych i bawełny ze statku na ląd.

§ 64.

Przed przystąpieniem do przeładunku materjałów wybuchowych, łatwopalnych lub bawełny wszystkie kominy statku przeładującego a także kominy statków innych, stojących w pobliżu muszą być odpowiednio zabezpieczone. To samo obowiązuje przejeżdżające parowozy, których popielnik nadto musi być szczelnie zamknięty.

Podczas przeładunku materjałów wybuchowych, łatwopalnych dalej wszelkiego rodzaju surowców włóknistych oraz słomy i siana wszystkie posiadane przez statek urządzenia przeciwpożarowe muszą być w pogotowiu do natychmiastowego ich użycia.

Podczas przerw w przeładunku luki muszą być zakryte bez zwłoki. Przez cały czas trwania przeładunku statek podlega dozorowi strażnika, wyznaczonego przez władzę porządkowa. Kapitanat Portu zarządzić może również stałe pogotowie holownika. Koszty dozoru i pogotowia holownika ponosi statek.

Składanie materjałów wybuchowych na nabrzeżach, choćby w celach przejściowych, jest surowo wzbronione. Materjały inne muszą być zabezpieczone płachtami brezentowemi lub innym sposobem.

Zakaz używania ognia i światła na statku.

§ 65.

Podczas postoju statków w porcie używanie zapałek i świec tudzież używanie ognia i światła z wyjątkiem świateł pozycyjnych oraz palenie tytoniu jest wzbronione:

1) na stakach z ładunkiem wybuchowym lub cieczą palną,

2) w lukach i ładowniach statku, załadowanych materjałem łatwopalnym oraz surowcami włóknistemi wszelkiego rodzaju, jak bawełną, wełną, jutą, lnem, konopiem itp. pochodnemi wyrobami,

3) na pokładach statku, stojącego w pobliżu miejsca wyładowania materjałów sub 1.

Posługiwanie się ogniem i światłem na statku.

§ 66.

O ile nie zachodzą wypadki bezwzględnego zakazu (§ 65), przy posługiwaniu się ogniem i światłem wszystkie osoby przebywające na pokładzie statku obowiązane są do zachowania największej ostrożności.

Posługiwanie się światłem na statku jest dozwolone tylko w należycie uszczelnionych latarniach. W kotłowni i w maszynowni dozwolone jest używanie lamp z otwartym płomieniem.

Do oświetlenia luk i komór statku przy pomocy latarń używać należy olejów roślinnych (nie nafty i nie olejów eterycznych). W lukach i komorach zapalanie, otwieranie i gaszenie latarń jest wzbronione.

Luki statków z ładunkiem, wytwarzającym podczas prac przeładunkowych silny pył, mogą być oświetlone tylko przy pomocy światła elektrycznego.

Popiół oraz wszelkie czyściwa nasycone tłuszczem lub olejem należy przechowywać w ogniotrwałych naczyniach szczelnie zamkniętych.

Rozniecanie ognia na statku, gotowanie smoły i t. p. wykadzanie.

§ 67.

Rozniecanie ognia na pokładzie statku dozwolone jest wyłącznie w bezpiecznych paleniskach i musi być stale pod dozorem.

Rozgrzewanie i gotowanie na pokładzie statku dziegciu, smoły, żywicy, asfaltu i oliwy jest wzbronione; nastąpić to może na lądzie w miejscach, wskazanych przez Kapitanat Portu.

Wykadzanie statków może się odbywać tylko za zezwoleniem i w miejscu wyznaczonem przez Kapitanat Portu.

Sygnalizowanie pożaru na statku.

§ 68.

Przy wybuchu pożaru w obrębie portu lub jego bliskości załogi statków powrócić winny niezwłocznie na swoje statki. Wszelkie zarządzenia Kapitana Portu odnośnie przeholowania statków oraz udzielania pomocy w akcji ratunkowej muszą być niezwłocznie wykonane.

Wszystkie holowniki, znajdujące się w porcie, tak rządowe jak i prywatne, na alarm pożarniczy mają obowiązek stawić się niezwłocznie przed Kapitanatem Portu.

Statek zagrożony pożarem winien niebezpieczeństwo sygnalizować długiemi gwizdami syreną względnie nieprzerwanem biciem w dzwon okrętowy i sygnał ten podawać aż do czasu odezwania się portowej lub miejskiej syreny sygnalizującej pożar. Jednocześnie należy podać sygnał z najbliższego pożarowego aparatu automatycznego.

Przechowywanie materjałów wybuchowych w magazynach.

§ 69.

Przechowywanie materjałów wybuchowych w magazynach portowych lub innych miejscach, niewyznaczanych dla tego celu, jest surowo wzbronione.

Oświetlenie magazynów i składów

§ 70.

Do stałego oświetlenia magazynów i wszelkiego rodzaju składów i placów należy używać energji elektrycznej.

W wypadkach innych dozwolone jest posługiwanie się światłem innem w należycie uszczelnionych latarniach.

Przyrządy przeciwpożarowe, przechowanie materjałów łatwopalnych w magazynach i składach.

§ 71.

Przedsiebiorstwa handlowe i przemysłowe mają obowiązek rozmieszczenia w swoich zakładach odpowiedniej ilości i stosownych przyrządów przeciwpożarowych.

Podręczne zapasy materjałów łatwopalnych muszą się znajdować w specjalnych pomieszczeniach zabezpieczonych od ognia, gdzie powinno się odbywać rozlewanie ich na potrzeby dzienne, materjały zaś wytwarzające w zetknięciu się z wodą gazy zapalne lub podtrzymujące zapalenie, w naczyniach szczelnie zamkniętych i chronione przed wilgocią.

W podręcznych warsztatach materjały łatwopalne nie mogą być magazynowane i przechowywane w ilościach większych, niż wymaga tego zapotrzebowanie dzienne, ustalone każdorazowo przez kierownika działu warsztatów.

Stałe zbiorniki z acetylenem należy umieszczać w osobnem dobrze przewietrzonem pomieszczeniu. Umieszczenie ich w kuźniach i warsztatach jest wzbronione. Należy badać często zawory i przewody instalacji acetylenowej, a przed napełnianiem zbiornika świeżym karbidem, zużyty karbid wyrzucić; czynność tą należy wykonać w porze dziennej.

Popiół oraz wszelkie czyściwa, przesycone farbami i smarami, należy przechowywać w ogniotrwałych skrzyniach szczelnie zamkniętych i nazewnątrz budynku.

Zakaz palenia tytoniu, używania otwartego ognia i światła w magazynach, na rampach i w składach.

§ 72.

Wzbronione jest palenie tytoniu, używanie ognia i nieosłonietego światła oraz używanie zapałek i świec:

1) w czasie przeładowania materjałów wybuchowych, łatwopalnych, wszelkiego rodzaju surowców włóknistych oraz karbidu, siana i słomy,

2) w magazynach portowych, na rampach magazynu i w obrębie wszelkiego rodzaju składów na placach i nabrzeżach, z wyłączeniem pomieszczeń biurowych i mieszkalnych. O zakazie winny być umieszczone odpowiednie ostrzeżenia na drzwiach wejściowych do odnośnych pomieszczeń oraz w innych widocznych miejscach, zaś na placach i nabrzeżach w miejscach odsłoniętych i widocznych.

Zakaz palenia tytoniu nadto obowiązuje w obrębie tych miejsc, gdzie są rozmieszczone tabliczki z ostrzeżeniem.

Palenie ogni sztucznych.

§ 73.

Wzbronione jest palenie ogni sztucznych, puszczanie rakiet i strzelanie ładunkami, zawierającemi palne przybitki.

Rozniecanie ognia na nabrzeżach i placach.

§ 74.

Wzbronione jest:

1) rozniecanie ogniska na lądzie, bez uprzedniego zezwolenia Kapitanatu Portu; zakaz ten nie dotyczy terenów używanych stale dla celów przemysłowych.

W razie uzyskania zezwolenia Kapitanatu Portu, ogień rozniecony być może tylko w bezpiecznych paleniskach i musi być pod stałym dozorem. Przed opuszczeniem paleniska należy je zgasić.

2) Pracowanie na nabrzeżach oraz w odległości mniej, aniżeli 20 m od magazynów i składów jakimbądź przyrządem wytwarzającym płomień,

3) używanie nafty, benzyny i innych łatwopalnych płynów do rozpalenia ognia w paleniskach.

Piece żelazne.

§ 75.

Wzbronione jest ustawianie pieców żelaznych w magazynach i składach z wyjątkiem pomieszczeń biurowych i mieszkalnych.

Przy ustawianiu i przebudowie wszelkiego rodzaju pieców w miejscach dozwolonych musi być przestrzegane rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowie osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23 poz. 202).

Zakładanie i przeróbka instalacji elektrycznej.

§ 76.

Zakładanie oraz przeróbka i przedłużenie instalacyj elektrycznych dozwolone są tylko przez ludzi do tego upoważnionych, w magazynach rządowych jedynie za zezwoleniem Urzędu Morskiego.

Wzbroniona jest naprawa bezpieczników materjałem dowolnie znajdującym się pod ręką n. p. drutem.

Po ukończeniu czasu pracy wszelki dopływ prądu do poszczególnych ubikacyj należy przerwać przez wyłączenie włącznika głównego.

Papier, słoma, wiory i t. p.

§ 77.

Papier, słoma i t. p. do opakowania służące materjały nie mogą być przechowywane razem z towarami, lecz oddzielnie w zamkniętych skrzyniach lub w oddzielnych pomieszczeniach.

Gromadzenie w miejscach prac robót stolarskich, kołodziejskich i t. p. wiorów i trocin ponad produkcję dzienną jest wzbronione.

Sygnalizowanie pożaru.

§ 78.

Osoba, która pierwsza spostrzeże pożar w porcie winna o tem podać wiadomość najbliższmu spotkanemu strażnikowi portowemu lub posterunkowemu Policji Państwowej. Jednocześnie ma ona obowiązek uruchomić najbliższy pożarniczy aparat automatyczny.

XIII. Utrzymanie czystości.

Zanieczyszczenie nabrzeża, placów i wód portowych.

§ 79.

Wzbronione jest wszelkie zanieczyszczanie nabrzeży, placów i wód portowych, w szczególności:

1) rzucanie do wody lub na nabrzeża i zakopywanie popiołu, szlaki, śmieci, odpadków, gruzu, słomy, drzewa, drutu, złomu, padliny i t. p.;
2) wylewanie lub wypompowywanie w porcie lub na redzie oliwy, nafty, benzyny itp.

Ładowca względnie odbiorca towaru ma obowiązek sprzątnąć z nabrzeża i ramp hangaru pozostałości i odpadki ładunku lub śmieci natychmiast po ukończeniu przeładunku.

Śmieci składać należy w skrzyniach ustawionych na nabrzeżach lub w miejscach na ten cel wyznaczonych; po użyciu należy zamykać pokrywy śmietników. Przekopywanie i przegrzebywanie zawartości śmietników jest wzbronione.

Wytwarzanie nadmiernego dymu.

§ 80.

Wzbronione jest wytwarzanie przez statki nadmiernej ilości dymu, uciążliwej dla ruchu i pobytu w porcie.

XIV. Wstęp na teren portowy i zamieszkiwanie.

§ 81.

Wstęp na tereny portowe a to nabrzeża, place i miejsca, w których rozmieszczone są tabliczki z ostrzeżeniem, oraz do wszelkiego rodzaju urządzeń portowych osobom nieuprawnionym jest wzbroniony.

Zakaz ten nie dotyczy ulic Centralnej i Polskiej oddanych dla ruchu publicznego.

§ 82.

Zamieszkiwanie w obrębie portu dozwolone jest dopiero po zezwoleniu Kapitanatu Portu.

Od uzyskania zezwolenia zwolnione są osoby wraz z ich domownikami, posiadające służbowe mieszkanie w porcie, przydzielone im przez urzędy państwowe lub przez Polsko-Francuskie Konsorcjum Budowy Portu. Nazwiska osób tych należy podać do wiadomości Kapitanatu Portu.

XV. Postanowienia różne.

Oznaczenie miejsca zatopienia przedmiotu.

§ 83.

Jeżeli kotwica, część ładunku lub inwentarza statku lub też statek sam zatonie w porcie albo na redzie, kapitan względnie kierownik statku obowiązany jest niezwłocznie oznaczyć bojką miejsce zatonięcia przedmiotu i zgłosić wypadek w Kapitanacie Portu.

Kapitan statku względnie właściciel winien przystąpić bez zwłoki do wydobycia przedmiotu, inaczej do zatopionego przedmiotu mają zastosowanie przepisy ustawy o rozbitkach z dnia 17 maja 1874 r.

Oznaczenie statku; jego obsługa.

§ 84.

Każdy statek przebywający w obrębie portu oznaczony być musi widoczną i wyraźną nazwą lub literą lub też numeracją.

Poruszanie się statku handlowego na obszarze objętym rozporządzeniem niniejszem jest dozwolone, jeżeli jego kierownik i mechanik posiadają urzędowy dowód uprawnienia do kierowania statku i jego maszyny.

Przebywanie i eksploatacja w porcie urządzeń pływających.

§ 85.

Wszystkie pływające urządzenia jako to: dźwigi pływające, pontony, doki, elewatory zbożowe, urządzenia bunkrowe winny dla przebywania w porcie i wykonywania tam czynności zarobkowych uzyskać uprzednio zezwolenie Urzędu Morskiego.

Cumowanie, nurkowanie i zarobkowy przewóz.

§ 86.

Uprawianie przemysłu cumowniczego, nurkowego tudzież zarobkowego przewozu osób na wodach portowych dozwolone jest dopiero po uzyskaniu zezwolenia Urzędu Morskiego.

Pływające znaki morskie.

§ 87.

Wzbronione jest przymocowanie wszelkiego rodzaju statków i innych pływających urządzeń do pływających znaków morskich.

Obciążenie dźwigów i chodzenie pod dźwigami.

§ 88.

Wzbronione jest obciążenie dźwigów ponad nośność dozwoloną oraz przechodzenie osób postronnych pod dźwigami.

Samowolne otwieranie hangarów i t. p. oraz podejmowanie towarów.

§ 89.

Wzbronione jest samowolne otwieranie rządowych hangarów, wind i wag oraz samowolne podejmowanie towarów z magazynów rządowych.

Zakazy różne.

§ 90.

Wzbronione jest:
1) wejście na statek przed jego zacumowaniem; zakaz ten nie odnosi się do armatora, maklera, ajenta i tychże pracowników oraz cumowników;
2) przyjmowanie i wchodzenie osób postronnych na statek bez zewolenia kierownika statku;
3) wyławianie w porcie i na redzie węgla lub innych zatopionych przedmiotów oraz łowienie ryb;
4) zbieranie przez osoby nieuprawnione pozostałości na nabrzeżu po przeładunku;
5) sprzedaż przez załogę statku resztek towarów oraz uprawianie przemysłu okrężnego;
6) ustawianie kiosków oraz umieszczenie wszelkiego rodzaju szyldów i reklam bez zezwolenia Urzędu Morskiego; naklejanie afiszów i plakatów dozwolone jest wyłącznie na tablicach, słupach i kioskach na ten cel wyznaczonych;
7) robienie zdjęć fotograficznych, szkiców i rysunków urządzeń i innych objektów portowych bez zezwolenia Kapitanatu Portu;
8) kąpanie w obrebie portu;
9) nadużycie pożarowych aparatów automatycznych.

XVI. Postanowienia karne.

§ 91.

Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą karani grzywną do 200 zł. lub aresztem do 7 dni, o ile ogólne ustawy karne nie przewidują kary cięższej.

XVII. Postanowienia końcowe.

§ 92.

Rozporzędzenie niniejsze wchodzi w życie w 14 dni po jego ogłoszeniu w Pomorskim Dzienniku Wojewódzkim.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą:

1) rozporządzenie Dyrektora Urzędu Morskiego z dnia 3 października 1930 r. o przepisach policyjno-portowych w porcie handlowym w Gdyni (Pom. Dz. Woj. Nr. 30 poz. 356);

2) rozporządzenie Dyrektora Urzędu Morskiego z dnia 15 listopada 1932 r. o zmianie i uzupełnieniu §§ 12 i 16 rozporządzenia z dnia 3 października 1930 r. o przepisach policyjno-portowych w porcie handlowym w Gdyni (Pom. Dz. Woj. Nr. 24 poz. 381).

Dyrektor Urzędu Morskiego:

(—) Inż. St. Łęgowski.

168.

Ogłoszenie
Starosty Krajowego Pomorskiego

z dnia 10 czerwca 1933 r.

zawierające regulamin o stosunku służbowym, uposażeniu i zaopatrzeniu emerytalnem pracowników pomorskiego wojewódzkiego związku komunalnego.

Na podstawie § 8 ordynacji prowincjonalnej dla prowincyj Prus Wschodnich i Zachodnich, Brandenburgji, Pomorza, Śląska i Saksonji z dnia 29 czerwca 1875 r. w brzmieniu z dnia 22 marca 1881 r. (Zb. u. pr. str. 176 i 233) ogłaszam niniejszem uchwalony przez Pomorski Sejmik Wojewódzki w dniu 25 lutego 1931 r. a zatwierdzony przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptami z dnia 19 kwietnia 1932 r. Nr. SS 81/2 oraz z dnia 29 listopada 1932 r. Nr. SS 81/2/4 jak i z dnia 23 grudnia 1932 r. Nr. SS 81/2/5 poniższy „Regulamin“ oraz statut etatów stanowisk służbowych dla pracowników pomorskiego wojewódzkiego związku komunalnego.

Starosta Krajowy Pomorski:

(—) Łącki.

Regulamin

o stosunku służbowym, uposażeniu, zaopatrzeniu emerytalnem pracowników pomorskiego wojewódzkiego związku komunalnego.

Na podstawie §§ 8, 35 i 96 ordynacji prowincjonalnej z dnia 29 czerwca 1875 (Zb. u. pr. str. 176) w brzmieniu z dnia 22 marca 1881 r (Zb. u. pr. str. 233) w związku z ustawą o ustaleniu i zaopatrzeniu urzędników komunalnych z dnia 30 lipca 1899 r. (Zb. u. pr. str. 141) oraz postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 grudnia 1924 r. o dostosowaniu uposażenia członków zarządu i pracowników związków komunalnych do uposażenia funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 118 poz. 1073) jako też rozporządzenia wykonawczego Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 marca 1925 r. w celu wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o dostosowaniu uposażenia członków zarządu i pracowników związków komunalnych do uposażenia funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 32 poz. 231) i poniżej cytowanych przepisów, ustanawia się co następuje:

Część I.

Przepisy służbowe.

a) Postanowienia ogólne.

§ 1.

Przepisy niniejsze regulują stosunek służbowy pracowników Pomorskiego Wojewódzkiego Związku Komunalnego, z wyjątkiem pracowników, z którymi zostaną zawarte specjalne umowy.

Stosunek służbowy pracowników Pomorskiego Wojewódzkiego Związku Komunalnego ma charakter publiczno-prawny lub prywatno prawny.

§ 2.

Pracownikami Pomorskiego Wojewódzkiego Związku Komunalnego w rozumieniu niniejszego regulaminu są wszyscy pracownicy administracji centralnej, pracownicy (nauczyciele, praktykanci) wszystkich jej podległych zakładów, instytucyj i przedsiębiorstw Pomorskiego Wojewódzkiego Związku Komunalnego.

§ 3.

Pracownicy Pomorskiego Wojewódzkiego Związku Komunalnego tak administracji centralnej, jak i podległych zakładów, instytucyj i przedsiębiorstw dzielą się na:

1) pracowników publicznych:
   a) urzędników,
   b) funkcjonarjuszów niższych
   t. j. takich, których mianowano na dożywocie albo za wypowiedzeniem na stanowisko służbowe, przewidziane w statucie etatów stanowisk służbowych;
2) pracowników niepublicznych,
   którym powierzono stanowisko służbowe na podstawie osobnej umowy.

Zaliczenie poszczególnych pracowników Pomorskiego Wojewódzkiego Związku Komunalnego do kategorji urzędników wzgl. funkcjonarjuszów niższych lub do kategorji pracowników niepublicznych, jak ustalenie ich tytułów przewiduje załączony statut etatów stanowisk służbowych Pom. Woj. Zw. Kom.

§ 4.

Stosunek służbowy pracownika Pomorskiego Wojewódzkiego Związku Komunalnego zawiązuje się przez mianowanie z chwilą doręczenia pisma nominacyjnego.

§ 5.

Starostę Krajowego Pomorskiego, który jest przełożonym służbowym wszystkich pracowników Pom Woj. Związku Komunalnego, oraz przydanych mu wyższych urzędników według § 93 ord. prow. (naczelników wydziałów) wybiera Pomorski Sejmik Wojewódzki.

Zastępcę Starosty Krajowego po myśli § 88 ordynacji prowincjonalnej mianuje Wydział Wojewódzki z pośród wyższych urzędników (§ 93 ord. prow.).

Dyrektorów, kierowników i ich zastępców oraz wszystkich mianowanych na dożywocie albo za wypowiedzeniem pracowników administracji centralnej mianuje Pomorski Wydział Wojewódzki w granicach statutu etatów stanowisk służbowych oraz budżetu, o ile obowiązujące statuty czego innego nie stanowią.

Wszystkich innych mianowanych na dożywocie albo za wypowiedzeniem pracowników zakładów, instytucyj i przedsiębiorstw Pomorskiego Wojewódzkiego Związku Komunalnego jak i niepublicznych pracowników administracji centralnej, zakładów, instytucyj i przedsiębiorstw Pomorskiego Wojewódzkiego Związku Komunalnego w granicach statutu etatów stanowisk służbowych i budżetu, o ile obowiązujące statuty czego innego nie stanowią — mianuje wzgl. przyjmuje Starosta Krajowy Pomorski, za wyjątkiem niższych niepublicznych pracowników technicznych i fizycznych zakładów, instytucyj i przedsiębiorstw, z któremi zawiera umowę odnośny dyrektor wzgl. kierownik.

§ 6.

W dekrecie nominacyjnym wzgl. zaświadczeniu dopuszczającem do służby należy podać:

1) imię i nazwisko, datę urodzenia i miejsce zamieszkania pracownika;
2) organ Pom. Wojew. Zw. Kom., który dokonał wyboru wzgl. nominacji jako też datę odn. uchwały tego organu i ewtl. pisma właściwej władzy zatwierdzającej wybór;
3) przepisy, według których mianowania dokonano;
4) stanowisko służbowe;
5) grupe uposażenia;
6) ewtl.:
   a) czas zaliczony do wymiaru uposażenia,
   b) czas, który zalicza się do wysługi emerytalnej;
7) czy mianowania dokonano na dożywocie lub za wypowiedzeniem.

Nominację wystawia:

1) dla Starosty Krajowego — Przewodniczący Wydziału Wojewódzkiego wzgl. jego zastępca i dwóch członków Wydziału;
2) dla wszystkich innych pracowników — Starosta Krajowy i dwóch członków Wydziału.

§ 7.

Nominacje, dokonane przed wydaniem niniejszego regulaminu, zatrzymują swoją ważność, choćby nie odpowiadały powyższym przepisom.

§ 8.

Szczegółowe przepisy dot. przyjmowania, zwalniania, zaszeregowania do grup uposażenia i stabilizacji unormowane są osobną instrukcją.

Szczegółowe przepisy służbowe zawierają regulaminy zakładów, instytucyj i przedsiębiorstw oraz instrukcje biurowe.

Przy przyjmowaniu do służby Pom. Woj. Zw. Kom. osób nieletnich i kobiet zamężnych należy przestrzegać ustaw cywilnych.

§ 9.

Pracownikami Pom. Woj. Zw. Kom. mogą być tylko obywatele polscy i obywatele Wolnego Miasta Gdańska, nieskazitelnego prowadzenia się, posiadający zdolność do działań prawnych oraz uzdolnieni fizycznie i umysłowo do pełnienia odn. obowiązków, tudzież władający biegle językiem polskim w mowie i piśmie.

§ 10.

Przepisy niniejsze odnoszą się do pracowników obojga płci.

§ 11.

Służbę państwową, samorządową, lub ewtl. inną przed wstąpieniem do służby Pom. Woj Zw. Kom. może zaliczyć Wydział Wojewódzki i to zasadniczo jeden rok poprzedniej służby za każdy rok służby w Pom. Wojewódzkim Związku Komunalnym, jednakże nie więcej niż 15 lat poprzedniego zajęcia.

Służbę wojskową i wojenną zalicza się podług każdorazowych przepisów, odnoszących się do funkcjonarjuszów państwowych.

§ 12.

Osoby karane za przestępstwa, pochodzące z chęci zysku, za przestępstwa przeciwko obyczajności publicznej, albo za działalność antypaństwową, nie mogą być wogóle mianowanie pracownikami Pom. Woj. Zw. Kom., a osoby, przeciw którym toczy się postępowanie karno-sądowe lub upadłościowe. albo też postępowanie o pozbawienie ich własnej woli, dopóki trwa powyższe postępowanie.

Mianowanie pracownika będzie uważane za nieważne, a pracownik bez wszelkich praw wydalony ze służby, jeżeli mianowanie uzyskał na zasadzie dokumentów fałszywych lub nieważnych, albo wyjdą najaw okoliczności niedopuszczające mianowaniu. Orzeczenie o unieważnieniu nominacji i wydaleniu ze służby wyda ta władza, która wyboru wzgl. nominacji dokonała.

§ 13.

Małżonkowie, krewni wstępni, zstępni z urodzenia lub przysposobienia, krewni w linji bocznej do trzeciego oraz powinowaci do drugiego stopnia nie mogą być równocześnie pracownikami tego samego działu służby w administracji centralnej, zakładów, instytucyj i przedsiębiorstw Pom. Wojewódzkiego Związku Komunalnego, o ile do tego działu służby należą czynności kasowe, zarząd i dysponowanie materjałami gospodarczemi, albo prowadzenie rachunkowości lub kontroli.

Osoby, pozostające do siebie w wymienionym wyżej stosunku również nie mogą jednocześnie być pracownikami w wydziałach kasowych lub gospodarczych z jednej, a w wydziałach rachuby i kontroli z drugiej strony, o ile pierwsze podlegają drugiej pod względnie rachunkowości i kontroli.

§ 14.

Pod względem poziomu wykształcenia, wymaganego od kandydatów na pracowników Pom. Woj. Zw. Kom. dzieli się pracowników, wzgl. stanowiska służbowe, na następujące 3 kategorje:

I. wymagające wykształcenia wyższego, potwierdzonego złożeniem odpowiednich egzaminów;

II. wymagające ukończenia wykształcenia średniego ogólnokształcącego lub zawodowego;

III wymagające wykształcenia mniej niż średniego.

Kandydaci, ubiegający się o nadanie stanowiska w administracji Pom. Woj. Zw. Kom. obowiązani są złożyć dowód poziomu wykształcenia, przepisanego dla jednej z powyższych kategoryj.

Specjalne wymagania od kandydatów na poszczególne stanowiska wzgl. posady ustalone są statutem etatów stanowisk służbowych.

§ 15.

Przyjęcie pracownika na stanowisko służbowe poprzedza zasadniczo jednoroczna służba przygotowawcza (praktyka).

Osoby dopuszczone do służby przygotowawczej podlegają przepisom niniejszego regulaminu ustalonym dla pracowników, o ile nie zawiera on odrębnych dla nich postanowień. W wypadkach wyjątkowych Pomorski Wydział Wojewódzki może przedłużyć lub skrócić jednoroczny okres służby przygotowawczej lub zezwolić na mianowanie pracownika bez obowiązku odbycia służby przygotowawczej. Na dowód dopuszczenia do służby przygotowawczej praktykant otrzymuje należyte zaświadczenie, do którego analogicznie stosuje się przepis art. 6 ni-

niejszego regulaminu. Na żądanie Pomorskiego Wydziału Wojewódzkiego praktykant po odbyciu służby przygotowawczej winien poddać się egzaminowi przed komisją egzaminacyjną, wyznaczoną przez Pomorski Wydział Wojewódzki.

§ 16.

Objęcie służby następuje w dniu przez władze wyznaczonym, a w braku tego w ciągu dni 15-tu od doręczenia pisma nominacyjnego lub zaświadczenia, stwierdzającego dopuszczenie do służby przygotowawczej.

W celu objęcia służby pracownik (praktykant) powinien zgłosić się u swego bezpośredniego przełożonego.

Objęcie służby władza stwierdza w dekrecie nominacyjnym wzgl. zaświadczeniu.

W razie niezgłoszenia nominata w wyznaczonym terminie, mianowanie lub dopuszczenie do służby przygotowawczej unieważnia się, o ile nominowany pracownik (praktykant) w ciągu 14-tu dni nie usprawiedliwi zwłoki.

§ 17.

Czas służby liczy się zarówno przy pierwotnem jak i przy ponownem mianowaniu (reaktywiści) od dnia rzeczywistego objęcia służby.

Czas służby kontraktowej lub przygotowawczej (praktyki) wlicza się do czasu służby stałej, o ile pracownik kontraktowy lub praktykant uzyskał nominację w czasie służby kontraktowej lub bezpośrednio po objęciu służby przygotowawczej.

§ 18.

Pracownik mianowany na dożywocie lub za wypowiedzeniem składa w ręce Starosty Krajowego Pomorskiego przysięgę służbową według roty ustalonej rozoprządzeniem Ministra b. dzielnicy pruskiej z dnia 9 sierpnia 1920 r. (Dz. Urzęd. Min. b. dz. pr. Nr. 52/20 poz. 415) w brzmieniu następującem:

„Przysięgam Panu Bogu Wszechmogącemu na powierzonem mi stanowisku pożytek Państwa Polskiego oraz dobro publiczne mieć zawsze przed oczyma, władzy zwierzchniej Państwa Polskiego wierność dochować, wszystkich obywateli w równem mając zachowaniu, przepisów prawa strzec pilnie, obowiązki swoje spełniać sumiennie i gorliwie, rozkazy przełożonych wykonywać dokładnie, tajemnicy urzędowej dochować. Tak mi Panie Boże dopomóż."

Pracownik kontraktowy (praktykant) przy objęciu posady składa przyrzeczenie służbowe, do którego stosują się analogiczne postanowienia o przysiędze służbowej.

Ze złożenia przysięgi wzgl. przyrzeczenia służbowego spisuje się protokół, który podpisany przez odbierającego i składającego przysięgi wzgl. przyrzeczenia oraz 2-ch świadków przechowuje się w aktach danego pracownika (praktykanta).

§ 19.

Władza prowadzi dla każdego pracownika (praktykanta) wykaz stanu służby, do którego wpisuje się wszystkie istotne dane dot. pracownika oraz przebiegu jego służby.

Pracownik (praktykant) przy pierwotnem objęciu obowiązków służbowych składa u przełożonego służbowego dokumenty osobiste, stwierdzające dane, wymienione w ustępie 1, w dalszym zaś ciągu służby zobowiązany jest składać dokumenty, świadczące o wszelkich zmianach zachodzących w tych stosunkach.

Dokumenty mają być przedstawiane w oryginale, wzgl. na żądanie w legalizowanych tłómaczeniach polskich.

Władza zatrzymuje w aktach urzędowych odpisy złożonych dokumentów, same zaś dokumenty zwraca. Zainteresowany wzgl. uprawniony pracownik ma prawo przeglądać wykaz stanu swej służby i sporządzić z niego odpis.

§ 20.

Do każdego stanowiska służbowego przewidziana jest odpowiednia grupa uposażenia oraz tytuł urzędowy.

Stałą wzgl. kontraktową służbę rozpoczynają pracownicy Pom. Woj. Zw. Kom. w zasadzie:

w I kategorji służbowej od VIII grupy uposażenia;

w II kategorji służbowej od X grupy uposażenia;

w III kategorji służbowej od XII grupy uposażenia.

Funkcjonarjusze niżsi Pom. Woj. Zw. Kom. od XV grupy uposażenia.

§ 21.

Starszeństwo służbowe pracowników równej grupy uposażenia ustala się na podstawie czasu służby na stanowisku służbowem w tej samej grupie. Czas służby w tejże ostatniej grupie liczy się, o ile nie zachodzi wypadek unormowany w § 17 od dnia mianowania.

Okresów czasu, których nie liczy się przy przesunięciu do wyższych szczebli, nie uwzględnia się przy obliczaniu starszeństwa.

Celem ustalenia starszeństwa służbowego bierze się kolejno pod uwagę:
1. czas służby na stanowisku służbowem w bezpośrednio niższej grupie;
2. czas służby w Pom. Wojew. Zw. Kom. a w razie braku takiej, czas innej służby publicznej lub pracy zawodowej, zaliczonej do wysługi emerytalnej;
3. starszeństwo wieku.

O starszeństwie służbowem praktykanta rozstrzyga wyłącznie czas służby przygotowawczej.

§ 22.

Władza prowadzi spisy swych pracowników według starszeństwa służbowego na listach osobnych dla każdego działu, rodzaju służby, kategorji pracowników oraz grupy uposażenia.

Listy te należy corocznie zamykać według stanu w dniu 1. I. i przedkładać do 15 stycznia Staroście Krajowemu Pomorskiemu.

b) Obowiązki pracownika Pomorskiego Wojewódzkiego Związku Komunalnego.

§ 23.

Pracownik Pomorskiego Wojewódzkiego Związku Komunalnego obowiązany jest wiernie służyć Rzeczypospolitej Polskiej i Pomorskiemu Wojewódzkiemu Związkowi Komunalnemu, przestrzegać ściśle ustaw, rozporządzeń i innych przepisów, wypełniać obowiązki swego urzędu gorliwie, sumiennie i bezstronnie, oraz dbać według najlepszej woli, wiedzy i sumienia o dobro sprawy publicznej i Pomorskiego Wojewódzkiego Związku Komunalnego i spełniać wszystko co temu dobru służy a unikać wszystkiego co by mu mogło szkodzić.

§ 24.

W razie koniecznej potrzeby pracownik obowiązany jest załatwiać czasowo na zlecenie swej władzy przełożonej również takie czynności urzędowe wzgl. służbowe, które nie należą do jego zwykłych obowiązków.

§ 25.

Pracownik powinien załatwiać powierzone mu czynności możliwie szybko i celowo, jak również przestrzegać ściśle przepisanych godzin urzędowych, a o ile tego wymagają według uznania władzy ważne względy służbowe — sprawować czynności swe także poza przepisanemi godzinami zajęć służbowych — bez osobnego wynagrodzenia, a wyjątkowo za wynagrodzeniem, ustalonem przez władzę przełożoną.

Władza przełożona może z ważnych powodów czasowo uwolnić pracownika od przestrzegania godzin urzędowych.

§ 26.

Pracownik jest obowiązany wypełniać każde zlecenie swoich przełożonych, o ile ono wyraźnie nie sprzeciwia się obowiązującym przepisom.

Gdy zlecenie służbowe jest w przekonaniu pracownika przeciwne dobru służby albo dobru publicznemu w ogólności lub też zawiera znamiona pomyłki co do faktu albo co do prawa — pracownik obowiązany jest spostrzeżenie swoje wyjawić temu przełożonemu, od którego otrzymał zlecenie. W razie potwierdzenia zlecenia należy je wykonać.

O ile zlecenie wydane było ustnie, pracownik może żądać potwierdzenia na piśmie.

W wypadkach, gdy znesienie się z władzą przełożoną pociągnęłoby za sobą niewykonalność lub bezprzedmiotowość zlecenia, nieprzeciwnego wyraźnie przepisom obowiązującym, pracownik zobowiązany jest zlecenie to wykonać, wyjąwszy wypadek, grożącej stąd niepowetowanej szkody.

§ 27.

Pracownik obowiązany jest do przestrzegania jaknajściślejszej tajemnicy służbowej wobec każdego z wyjątkiem władzy przełożonej.

Jakkolwiek zeznania w sprawach będących przedmiotem traktowania służbowego w administracji Pomorskiego Wojewódzkiego Związku Komunalnego czynione być mogą jedynie za każdorazowem zezwoleniem Starosty Krajowego Pomorskiego wzgl. w jego nieobecności jego prawnego zastępcy.

Obowiązek zachowania tajemnicy trwa zarówno w czasie czynnej służby, jakoteż po przejściu w stan spoczynku oraz po rozwiązaniu stosunku służbowego z jakiegokolwiek powodu.

Również nie wolno pracownikowi zawiadamiać albo informować interesentów o sposobie załatwiania ich wniosków.

§ 28.

Pod względem zachowania się obowiązują pracownika następujące zasady:

1. pracownik powinien w służbie i poza służbą strzec powagi swego stanowiska, zachowywać się zawsze godnie i unikać wszystkiego, co mogłoby obniżyć poważanie i zaufanie, jakiego jego stanowisko wymaga; również po przeniesieniu w stan spoczynku winien zachowywać się w sposób nieubliżający jego stanowisku;
2. pracownikowi nie wolno wchodzić w związki lub zmowy, które mogą zakłócić należyty bieg zarządu państwowego i normalnego toku urzędowania administracji Pomorskiego Wojewódzkiego Związku Komunalnego;
3. wobec swych przełożonych pracownik powinien zachowywać się z uszanowaniem, a wobec podwładnych być uprzejmym;
4. wobec interesantów zachować należytą powagę, bezstronność i uprzejmość;
5. wszelkie prśby, przedstawienia i zażalenia w sprawach osobistych i urzędowych, wynikające ze stosunku służbowego, pracownik winien wnosić w drodze służbowej, a tylko w wypadkach, w których rodzaj sprawy tego wymaga — bezpośrednio do wyższych przełożonych;
6. nie wolno mu omawiać w prasie lub wobec osób postronnych spraw związanych z jego urzędowaniem lub dot. jego stosunku służbowego.

§ 29.

Pracownikowi nie wolno żądać ani przyjmować darów, ofiarowanych w związku z jego stanowiskiem służbowem bezpośrednio albo pośrednio samemu lub jego rodzinie, ani też jakimkolwiek sposobem wywołać zaofiarowanie takiego daru.

Również nie wolno także pracownikowi przez wyzyskiwanie swego stanowiska służbowego przysparzać lub starać się o przysporzenie sobie lub rodzinie jakichkolwiek korzyści materjalnych.

§ 30.

O przeszkodach w pełnieniu służby z powodu choroby lub innych ważnych powodów obowiązany jest pracownik możliwie natychmiast donieść swemu przełożonemu, przy zapodaniu i ewtl. udowodnieniu powodu przeszkody. Gdy choroba trwa ponad trzy dni winien pracownik na żądanie władzy przedstawić świadectwo lekarza, stwierdzające niezdolność do pracy i prawdopodobny czas jej trwania.

O ile stan zdrowia pracownika, wymagający odpoczynku lub leczenia nie wyklucza pełnienia obowiązków służbowych pracownik może wstrzymać się od pracy nie inaczej, jak po otrzymaniu urlopu. Prośba o taki urlop ma być bez zwłoki rozpatrzona i rozstrzygnięta.

Usprawiedliwiona nieobecność w służbie nie pociąga za sobą ujemnych skutków służbowych, ani co do pobierania poborów, ani co do innych praw pracownika; pracownik wszakże, którego nieobecność w służbie wskutek choroby, a także urlop z powodu choroby trwa dłużej niż rok może być jednostronnem zarządzeniem władzy przeniesiony w stan spoczynku na zasadach, wskazanych w przepisach emerytalnych.

§ 31.

Bez wyraźnej zgody Starosty Krajowego Pomorskiego nie wolno żadnemu pracownikowi wykonywać jakichkolwiek czynności ubocznych związanych z dochodami.

O przyjęciu honorowych stanowisk w spółkach akcyjnych, towarzystwach i stowarzyszeniach pracownik obowiązany jest donieść swemu przełożonemu.

§ 32.

Pracownik powinien obrać sobie miejsce zamieszkania w ten sposób, by mógł czynić zadość wszystkim obowiązkom służby, ma wskazać władzy służbowej miejsce swego pobytu i donieść o każdej jego zmianie.

O ile szczególnie stosunki służbowe tego niezbędnie wymagają, Pomorski Wydział Wojewódzki może zarządzić chwilowe ograniczenie wydalenia się pracownika z siedziby urzędowej, nawet poza godzinami zajęć urzędowych. W okolicznościach nadzwyczajnych i niecierpiących zwłoki ograniczenie takie zarządzić może również bezpośredni przełożony.

c) Prawa pracownika Pom. Woj. Zw. Kom.

§ 33.

Pracownik (praktykant) posiada wszystkie prawa zastrzeżone w niniejszym regulaminie.

Przyjęcie na stanowisko pracownika kontraktowego lub praktykanta nie stanowi podstawy do żądania nominacji na pracownika mianowanego na dożywocie albo za wypowiedzeniem.

Pracownikowi służy przy pełnieniu służby prawo do szczególnej ochrony prawnej, określonej w ustawach karnych.

§ 34.

Pracownik ma prawo do używania nadanego mu tytułu służbowego.

Pracownik ma prawo do noszenia munduru lub odznak służbowych, odpowiadających działowi zarządu Pom. Woj. Zw. Kom. i piastowanemu stanowisku służbowemu, o ile mundur lub odznaki służbowe wprowadzone zostały specjalnemi przepisami.

§ 35.

Pracownika, wybranego do ciała ustawodawczego zwalnia się na czas trwania mandatu od sprawowania urzędu z równoczesnem wstrzymaniem mu na cały ten czas uposażenia służbowego.

Po wygaśnięciu mandatu pracownik powraca do sprawowania swego urzędu wzgl. urzędu równego grupą uposażenia.

Czas sprawowania mandatu do ciała ustawodawczego wlicza się całkowicie do czasu służby (wysługi lat).

§ 36.

Pracownik awansuje do wyższych grup uposażenia w ramach statutu etatów stanowisk służbowych i według przepisów szczegółowych, wydanych przez Pomorski Wydział Wojewódzki. Wakanse nie uprawniają do awansu i mogą być obsadzane osobami z poza grona pracowników.

d) Urlopy: 1) pracownicy publiczni.

§ 37.

Pracownicy publiczni Pom. Woj. Zw. Kom. korzystają z urlopów wypoczynkowych na zasadach ustalonych dla publicznych urzędników państwowych w ustawie o państwowej służbie cywilnej z dnia 17. 2. 1922 r. (Dz. U, R. P. Nr. 21 poz. 164).

§ 38.

Urlopy te wynoszą:

1. dla urzędników (art. 36 ust. z 17. 2. 1922 r.):
   a) do 10 lat służby — 4 tygodnie,
   b) ponad 10 do 20 lat — 5 tygodni,
   c) ponad 20 lat służby — 6 tygodni;
2. dla funkcjonarjuszów niższych (art. 105 ust. z 17. 2. 1922):
   a) do 10 lat służby — 2 tygodnie,
   b) ponad 10 do 20 lat służby — 3 tygodnie,
   c) ponad 20 lat służby — 4 tygodnie.

Wszyscy wyżsi urzędnicy w rozumieniu § 93 ordynacji prowincjonalnej mają prawo do 6-tygodniowego urlopu.

2) pracownicy niepubliczni.

§ 39.

Pracownikom niepublicznym udziela się urlopu wypoczynkowego według przepisów art. 2 ustawy z dnia 16. 5. 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40 poz. 334) — o urlopach dla pracowników zatrudnionych w przemyśle i handlu.

Urlopy te wynoszą:

1. dla pracowników umysłowych (art. 2 ustęp 3):
   a) po półrocznej pracy — 2 tygodnie,
   b) po jednorocznej pracy — 1 miesiąc;
2. dla wszystkich innych pracowników (art. 2 ustęp 1):
   a) po jednorocznej pracy — 8 dni,
   b) po trzyletniej pracy — 15 dni.

§ 40.

Przepis zawarty w § 39 pod 2) nie dotyczy pracowników młodocianych, bez względu na płeć. Młodocianymi są pracownicy, którzy ukończyli 15 lat, a nie ukończyli lat 18. Urlop pracownika młodocianego wynosi 14 dni po każdym roku nieprzerwanej pracy.

Jeżeli młodociany uzyskuje prawo do urlopu przed ukończeniem lat 18, to choćby ten urlop został mu udzielony już po ukończeniu lat 18, korzysta z 14-dniowego urlopu.

§ 41.

Tym pracownikom niepublicznym, którym umownie przyznano urlopy dłuższe, aniżeli przewidują mniejsze przepisy, udzielać należy urlopów zgodnie z umową.

3) postanowienia ogólne.

§ 42.

Urlopy wypoczynkowe są płatne. Pracownicy zakładowi, korzystający z wolnego utrzymania, otrzymują za czas urlopu — prócz uposażenia w gotówce — także równowartość utrzymania i to w wysokości ryczałtu, ustalonego dla klasy, według której korzystają z wolnego utrzymania.

§ 43.

Udzielanie urlopu pracownikom publicznym i niepublicznym leży nietylko w interesie pracowników, lecz także w interesie urzędu.

Sposób udzielania urlopu (listę urlopową, wydawanie zarządzeń etc.) ureguluje osobne zarządzenie.

Jeżeli pracownikowi publicznemu odmówiono urlopu zupełnie lub skrócono jego czas, należy to w miarę możności uwzględnić przy wymiarze urlopu dla wypoczynku w roku następnym.

W razie odwołania z urlopu pracownika publicznego należy mu zwrócić koszty podróży tam i z powrotem, spowodowane nieprzewidzianem odwołaniem z urlopu, według norm, ustalonych dla podróży służbowych.

Pozbawienie pracowników niepublicznych możności wykorzystania urlopu wypoczynkowego jest prawnie niedopuszczalne. Odpowiedzialność za to ponoszą co do pracowników zakładowych dyrektorzy i kierownicy.

O ile warunki służbowe nie zezwalają na uregulowanie wzajemnego zastępstwa pomiędzy pracownikami, należy przyjąć na czas urlopów wypoczynkowych zastępcze siły pomocnicze — w ramach kredytów budżetowych.

§ 44.

Okres czasu dla udzielania urlopów wypoczynkowych ustala się na przeciąg całego roku budżetowego, t. j. od 1 kwietnia do końca marca.

Do wymiaru urlopu wypoczynkowego władza może wliczyć wszystkie urlopy, udzielone pracownikowi w ciągu roku z wyjątkiem krótkich urlopów dla załatwienia ważnych spraw osobistych, rodzinnych i majątkowych, nie przenoszących jednorazowo dni 3-ch.

§ 45.

Wszystkim pracownikom administracji centralnej oraz dyrektorom i kierownikom zakładów, instytucyj i przedsiębiorstw Pom. Woj. Zw. Kom. udziela urlopów wypoczynkowych Starosta Krajowy Pomorski.

Pracownikom zakładów, instytucyj i przedsiębiorstw udzielają urlopów wypoczynkowych dyrektorowie wzgl. kierownicy, a służbie drogowej naczelnik wydziału budowlanego.

§ 46.

Pracownik może pozatem otrzymać urlop w celu załatwienia spraw osobistych, rodzinnych i majątkowych lub poratowania zdrowia.

Gdy urlop dla poratowania zdrowia trwa dłużej nieprzerwanie niż 6 miesięcy, a urlop z innych powodów dłużej, niż dwa miesiące, to za dłuższy czas urlopu wstrzymuje się uposażenie służbowe i czasu tego urlopu nie liczy się do czasu służby czynnej.

Czas trwania takiego urlopu bez uposażenia nie może przenosić lat 2-ch.

Pomorski Wydział Wojewódzki może od warunków tych odstąpić w całości lub w części tylko wówczas, gdy udzielenie dłuższego urlopu pożądane jest z ważnych względów publicznych.

Przy obliczeniu półrocznego, wzgl. 2-miesięcznego czasu trwania urlopu liczą się jako przerwy, tylko te okresy odbywania czynnej służby, które wynoszą przynajmniej połowę czasu spędzonego bezpośrednio przedtem na urlopie.

O ile służba czynna trwała krócej, nie stanowi ona przerwy, a poszczególne okresy urlopów liczą się razem.

§ 47.

Urlopów, o których mowa w § 46, udziela w administracji centralnej Starosta Krajowy, w zakładach, instytucjach i przedsiębiorstwach Pom. Woj. Zw. Kom. do trzech dni odn. kierownik, ponad 3 dni Starosta Krajowy.

§ 48.

Urlopy ponad 2 miesiące wymagają zatwierdzenia Pomorskiego Wydziału Wojewódzkiego.

Nieusprawiedliwione przekroczenie okresu urlopu uważa się za samowolne niestawienie się do służby.

e) opieka lekarska.

§ 49.

Pracownikowi i jego najbliższej rodzinie zapewnia się opiekę lekarską i środki lecznicze w zakresie przewidzianym osobnym regulaminem.

f) odpowiedzialność służbowa.

§ 50.

W sprawie odpowiedzialności służbowej pracowników Pom. Woj. Zw. Kom. obowiązuje rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. 2. 1928 r. o odpowiedzialności dyscyplinarnej funkcjonarjuszów publicznych na obszarze Województw Poznańskiego i Pomorskiego, niepodlegających przepisom dyscyplinarnym wydanym dla całego obszaru Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. Ust. R. P. Nr. 24 poz. 206).

g) statut etatów stanowisk służbowych.

§ 51.

Statut etatów stanowisk służbowych dla pracowników Pom. Woj. Zw. Kom. z określeniem ilości etatów z wykształceniem, wymaganych dla tych stanowisk kwalifikacyj, zaliczenia do jednej z 3-ch kategoryj stanowisk i przywiązanych do nich norm uposażenia przy uwzględnieniu zasad zawartych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30. 12. 1924 r. — załącza się do niniejszego regulaminu.

Statut etatów stanowisk służbowych nie dotyczy pracowników Pomorskiej Wojewódzkiej Komunalnej Kasy Oszczędności oraz pracowników kontraktowych, przyjętych na służbę pomocniczą niestałą z wynagrodzeniem pozaetatowem, wyznaczonem dla centralnej administracji przez Starostę Krajowego Pomorskiego, w zakładach zaś przez odn. dyrektorów wzgl. kierowników.

h) zmiany w stosunku służbowym i rozwiązanie stosunku służbowego.

§ 52.

O ile dobro służby tego wymaga Pomorski Wydział Wojewódzki na wniosek Starosty Krajowego Pomorskiego może przenieść pracownika do innej miejscowości i na inne stanowisko służbowe nie niższej grupy uposażenia w tej samej kategorji pracowników i w tym samym dziale zarządu Pom. Woj. Zw. Kom.

Przy przeniesieniach z urzędu lub w drodze konkursu należą się pracownikowi koszty przeniesienia, według norm ustalonych dla funkcjonarjuszów państwowych.

Przy przeniesieniach na prośbę pracownika przyznanie kosztów przeniesienia zależeć będzie od uchwały Pomorskiego Wydziału Wojewódzkiego.

Do przesiedlenia się należy pracownikowi wyznaczyć odpowiedni termin i zwolnić go na odpowiedni czas od pełnienia służby (7—14 dni), uwzględniając przytem jego warunki osobiste i rodzinne.

§ 53.

Pracownik może przejść na własną prośbę do innego działu zarządu Pom. Woj. Zw. Kom.

§ 54.

Stosunek służbowy pracownika mianowanego na dożywocie albo za wypowiedzeniem kontraktowem oraz praktykanta można rozwiązać poza wypadkami przewidzianemi w części I pod f) niniejszego regulaminu, przez dobrowolne wystąpienie pracownika (praktykanta) ze służby Pom. Woj. Zw. Kom., stosunek służbowy pracownika kontraktowego i praktykanta — nadto przez jednostronne zarządzenie władzy, pod warunkami wskazanemi w §§ 58 i 59.

§ 55.

Pracownik ma prawo zgłosić wystąpienie ze służby Pom. Woj. Zw. Kom.

Zgłoszenie takie wnosi się na piśmie do władzy, która go mianowała.

§ 56.

Zgłoszenia wystąpienia wymagają przyjęcia ze strony tej władzy, która pracownika mianowała.

Przyjęcie zgłoszenia można uzależnić od należytego oddania urzędowania, ostateczną zaś decyzję co do przyjęcia zgłoszenia odroczyć tylko wtedy, gdy pracownik pozostanie w śledztwie karnem lub dyscyplinarnem lub zalega z zobowiązaniami pieniężnemi, wynikłemi ze stosunku służbowego.

§ 57.

O ile pracownikowi nie zakomunikowano żadnej odpowiedzi w sprawie jego zgłoszenia wystąpienia ze służby w ciągu 4-ch tygodni, zgłoszenie to uważa się za przyjęte.

§ 58.

Rozwiązanie stosunku służbowego pracownika kontraktowego może nastąpić z zarządzenia władzy służbowej przy zachowaniu warunków umowy oraz z ważnych przyczyn przewidzianych w art. 32 rozp. Pr. R. P. z 16. III. 1928 r. o umowie o pracę pracowników umysłowych (Dz. Ust. R. P. Nr. 35 poz. 323).

§ 59.

Stosunek służbowy praktykanta można rozwiązać, gdy Starosta Krajowy Pomorski uzna, że nie jest zdatny do sprawowania urzędu, w którego zakresie służba przygotowawcza się odbyła, lub gdy nie złożył żądanego egzaminu.

O ile zachowanie się praktykanta było przez czas pełnienia służby przygotowawczej bez zarzutu, może Starosta Krajowy mu przyznać zasiłek w wysokości jedno- do 3-miesięcznego wynagrodzenia.

§ 60.

Przez dobrowolne wystąpienie, jak również przez rozwiązanie stosunku służbowego w myśl postanowień powyższych (§§ 55 do 59 włącznie) pracownik (praktykant) i jego rodzina tracą wszelkie prawa, wynikające ze stosunku służbowego.

W razie ponownego wstąpienia do służby Pom. Woj. Zw. Kom. przywrócenie praw, nabytych poprzednią służbą, może nastąpić za zgodą tej władzy, która pracownika mianuje.

Część II.

Przepisy uposażeniowe.

§ 61.

Aż do czasu ustawowego unormowania uposażenia pracowników komunalnych, pracownicy Pom. Woj. Zw. Kom. zajmujący stanowiska służbowe otrzymują pobory oraz wszelkie dodatki i zasiłki, choćby jednorazowe przyznane funkcjonarjuszom państwowym:

a) według ustawy z dnia 9. 10. 1923 r. (§§ 3 do 7, 11, 13 do 17) (Dz. U. R. P. Nr. 116 poz. 924) wraz z wszelkiemi późniejszemi zmianami o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska;

b) na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30. 12. 1924 r. o dostosowaniu uposażenia członków zarządu i pracowników związków prawno - publicznych i związków komunalnych do uposażenia funkcjonarjuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 118 poz. 1072 i 1073),

c) z uwzględnieniem postanowień rozporządzenia wykonawczego Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28. III. 1925 r. w celu wykonania rozporządzedzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30. 12. 1924 r. o dostosowaniu uposażenia członków zarządu i pracowników komunalnych do uposażenia funkcjonarjuszów państwowych (Dz. Ust. R. P. Nr. 32 poz. 231) — i każdorazowych ustaw i rozporządzeń dot. uposażenia funkcjonarjuszów państwowych i to według grup przewidzianych w statucie etatów stanowisk służbowych lub też podanych w nominacji albo umowie.

Aż do czasu ustawowego uregulowania praw i obowiązków służbowych pracowników komunalnych przyznaje się wszystkim pracownikom Pom. Woj. Zw. Kom na zasadzie § 21 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30. 12. 1924 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 118 poz. 1073) — dodatek komunalny w wysokości 15% ich poborów.

Ponadto pracownicy otrzymują zwrot opłaty szkolnej w szkołach średnich według zasad obowiązujących w stosunku do funkcjonarjuszów państwowych.

Starosta Krajowy Pomorski może poszczególnym pracownikom przyznać specjalne dodatki za spełnianie funkcyj nadzwyczajnych według zasad obowiązujących w stosunku do funkcjonarjuszów państwowych.

§ 62.

Praktykanci otrzymują na czas trwania służby przygotowawczej wynagrodzenie w następującej wysokości:

praktykanci pierwszej kategorji według uposażenia X grupy,

praktykanci drugiej kategorji według uposażenia XI grupy,

praktykanci trzeciej kategorji według uposażenia XV—XII grupy.

§ 63.

Pobory pracowników mianowanych na dożywocie albo za wypowiedzeniem wypłaca się miesięcznie z góry.

Co do sposobu wypłaty poborów pracowników kontraktowych obowiązuje umowa zawarta z danym pracownikiem.

§ 64.

Świadczenia w naturze, otrzymane przez pracowników potrąca się z ich poborów stosownie do § 18 rozporzadzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30. 12. 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 118 poz. 1073) według norm, ustalonych przez komisję 3 członków, wyłonioną z Pomorskiego Sejmiku Wojewódzkiego i zatwierdzonych przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Sposób potrącania z uposażenia odn. kwot ustalonych przez komisję i zatwierdzonych przez władzę nadzorczą, określi Pomorski Wydział Wojewódzki.

Na wypadek śmierci pracownika, rodzina jego ma prawo do użytku mieszkania służbowego na tych samych warunkach, jak zmarły przez 3 miesiące, licząc od pierwszego dnia następnego miesiąca po śmierci.

Lokale przeznaczone i użytkowane jako pokoje służbowe muszą natychmiast być oddane do użytku Pom. Woj. Zw. Kom.

§ 65.

W razie śmierci mianowanego na dożywocie albo za wypowiedzeniem pracownika Pom. Woj. Zw. Kom. wstrzymuje się wypłatę poborów z ostatnim dniem kalendarzowego miesiąca, w którym śmierć nastąpiła.

§ 66.

W razie śmierci pracownika należy się wdowie (wdowcowi), wzgl. dzieciom na pokrycie kosztów pogrzebu pośmiertne w wysokości 3-miesięcznych poborów, pobieranych ostatnio przez zmarłego.

§ 67.

Pracownikowi mianowanemu na dożywocie albo za wypowiedzeniem może Starosta Krajowy Pomorski, w wypadkach zasługujących na uwzględnienie, udzielić bezprocentowej zaliczki do wysokości 3-miesięcznych pełnych poborów, a pracownikowi kontraktowemu — do wysokości jednomiesięcznych poborów. Zaliczka jest zwrotna w ratach miesięcznych najdalej w ciągu 2-ch lat.

Udzielenie większej zaliczki wymaga zezwolenia Pomorskiego Wydziału Wojewódzkiego, który określi warunki zwrotu zaliczki, a w razie potrzeby jej zabezpieczenia.

§ 68.

Uposażenie pracownika ulega zajęciu administracyjnemu tudzież zapowiedzeniu i zajęciu sądowemu w wysokości, ustalonej odpowiedniemi przepisami prawnemi.

Uposażenie nauczycieli.

§ 69.

Nauczyciele Pom. Woj. Zw. Kom. dzielą się na:

a) dyrektorów lub kierowników,
b) nauczycieli mianowanych na dożywocie albo za wypowiedzeniem,
c) nauczycieli tymczasowych.

§ 70.

Nauczycielem mianowanym na dożywocie, albo za wypowiedzeniem zostaje nauczyciel tymczasowy, który po 2 letniej nieprzerwanej i zadowalającej pracy nauczycielskiej złoży egzamin wymagany odnośnemi przepisami dla szkół specjalnych (głuchoniemych, ociemniałych, wychowawczych lub umysłowo upośledzonych), albo na mocy zwolnienia od przedłożenia dowodu ze złożenia takiego egzaminu przez Pomorski Wydział Wojewódzki otrzyma nominację na nauczyciela.

§ 71.

Nauczycielem tymczasowym jest nauczyciel kontraktowy powołany do nauczania w zakładach Pom. Woj. Zw. Kom.

Kierownikiem (dyrektorem) jest nauczyciel mianowany na dożywocie albo za wypowiedzeniem, któremu kierownictwo zakładu powierzy tymczasowo i odwołalnie Pomorski Wydział Wojewódzki lub Starosta Krajowy Pomorski.

§ 72.

Nauczyciele tymczasowi otrzymują pobory według każdorazowych przepisów państwowych o uposażeniu nauczycieli szkół po-

wszechnych, wzgl. według specjalnie zawartej z nimi umowy.

Nauczyciele mianowani na dożywocie albo za wypowiedzeniem i dyrektorzy (kierownicy) otrzymują uposażenie według każdorazowych przepisów dla państwowych nauczycieli - dyrektorów i kierowników szkól specjalnych. Awans nauczycieli ze średniem wykształceniem do VI grupy uposażenia może nastąpić jedynie na podstawie § 19 rozp. Pr. R. P. z 30. 12. 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 118 poz. 1073).

§ 73.

Prócz dodatków, wymienionych w przepisach o uposażeniu nauczycieli szkół specjalnych może Wydział Wojewódzki przyznać dyrektorom (kierownikom) i nauczycielom szkół specjalnych dodatkowe wynagrodzenie (np. wynagrodzenie za pełnienie czynności wychowawcy internatu itd.), o ile tego rodzaju wynagrodzenie będzie przyznane nauczycielom w służbie państwowej.

Wynagrodzenie za wszelkie zajęcia dodatkowe (jak zawiadywanie bibljoteką, zbiorami, wygłaszanie nauk świątecznych dla uczniów przez księży prefektów, zastępstwa trwające dłużej niż 2 tygodnie, lekcje nadliczbowe, czynności administracyjne, wychowawcze i opiekuna klasy) — oblicza się według przepisów dla nauczycieli państwowych szkół specjalnych.

O należnościach za podróże służbowe.

§ 74.

Pracownikom Pomorskiego Wojewódzkiego Związku Komunalnego przysługują należności za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia według przepisów o należnościach za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych.

§ 75.

Koszty podróży i diety oblicza się dla pracowników Pom. Woj. Zw. Kom. w zależności od grup uposażenia, do których zostali zaszeregowani.

Pracownikom Pom. Woj. Zw. Kom., nie zaszeregowanym do właściwych grup uposażenia, płacić należy diety i koszty podróży według grupy uposażenia, odpowiadającej wysokości ich miesięcznych poborów, o ile w umowie czego innego nie postanowiono.

§ 76.

Przy podróżach służbowych Starosty Krajowego Pomorskiego, połączonych z wydatkami reprezentacyjnemi, może wydział wojewódzki przyznawać dodatki w wysokości, przewidzianej w przepisach o należnościach za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych dla dodatków dla diet funkcjonarjuszów państwowych pobierających uposażenie wedle grupy IV przy podróżach służbowych, połączonych z wydatkami reprezentacyjnemi.

§ 77.

Pracownikom Pom. Wojew. Zw. Kom. przysługują należności za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia, odbywane poza granicami Państwa Polskiego, według przepisów o należnościach za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia. odbywane poza granicami Państwa Polskiego — dla funkcjonarjuszów państwowych z tem, że diety mnoży się przez 1,3.

Część III.

Przepisy emerytalne.

§ 78.

Pracownicy mianowani na dożywocie albo za wypowiedzeniem zgodnie z obowiązującemi przepisami oraz wdowy i sieroty po nich otrzymują zaopatrzenie emerytalne według zasad, określonych w ustawie z dnia 11. 12. 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 6 poz. 46 z r. 1924) i wydanych na ich podstawie rozporządzeń, względnie ustawach i rozporządzeniach w ich miejsce wejść mających, z następującemi zmianami:

a) Sprawy zastrzeżone kompetencji Prezydenta Rzeczypospolitej załatwia Pomorski Sejmik Wojewódzki, a sprawy należące do kompetencji Prezesa Rady Ministrów, Rady Ministrów i poszczególnych Ministrów załatwia Pomorski Wydział Wojewódzki.
b) Tytułem opłat emerytalnych potrąca się każdego miesiąca wszystkim pracownikom mianowanym na dożywocie albo za wypowiedzeniem 8% z uposażenia, pobieranego przez nich, w służbie czynnej.
c) Zaopatrzenie emerytalne (uposażenie emerytalne, pensja wdowia i sieroca) płaci Pomorski Wojewódzki Związek Komunalny w ratach jak dla pracowników czynnych z góry, bez potrącania jakichkolwiek świadczeń.
d) Starosta Krajowy Pomorski, obrany na pewien określony czas nabywa prawa do emerytury w tym wypadku, jeżeli po upływie czasokresu, na który go wybrano, nie został powtórnie wybrany, przyczem zaopatrzenie emerytalne po 6-letnim okresie służby wy-

nosi 25% podstawy wymiaru zaopatrzenia emerytalnego, o ile okres ten łącznie z zaliczoną mu ewentualnie do wysługi emerytalnej służbą poprzednią nie wynosi pełnych 15 lat.

e) Stosowanie przepisów ustawy z dnia 11. 12. 1923 r. nie pozbawia pracowników Pomorskiego Wojewódzkiego Związku Komunalnego prawa skargi o ustalenie podstawy wymiaru zaopatrzenia emerytalnego, przewidzianej w § 7 ustawy o mianowaniu i zaopatrzeniu urzędników komunalnych z dnia 30. 7. 1899 r. (Zb. ust. pr. str. 141).

§ 79.

Emerytom oraz wdowom i sierotom płaci się wszelkie dodatki i zasiłki, jakie otrzymują emerytowani funkcjonarjusze państwowi wzgl. wdowy i sieroty po tych funkcjonarjuszach.

§ 80.

O przeniesieniu w stan spoczynku i przyznaniu zaopatrzenia emerytalnego (uposażenie emerytalne, pensja wdowia i sieroca) wzgl. jednorazowej odprawy orzeka na podstawie wyżej wymienionych przepisów w odniesieniu do wszystkich przez siebie mianowanych na dożywocie wzgl. za wypowiedzeniem pracowników Starosta Krajowy Pomorski, — o wszystkich innych Pomorski Wydział Wojewódzki.

§ 81.

Aż do czasu ustawowego uregulowania praw i obowiązków pracowników związków komunalnych, przyznaje się emerytom, wdowom i sierotom na czas wypłacania pracownikom czynnym dodatku komunalnego — dodatek emerytalny w wysokości 15% (uchwała Pomorskiego Sejmiku Wojewódzkiego z dnia 12. 12. 1927 r. zatwierdzona reskryptem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 stycznia 1928 r. Nr. SS. 18/I emer. 28).

§ 82.

Dla załatwienia spraw, należących do kompetencji państwowej komisji lekarskiej, wyznacza się komisję lekarską I i II instancji.

Skład tych komisyj stanowią:

1) w I. instancji:
   a) lekarz powiatowy, w którego obwodzie komisja ma urzędować,
   b) oraz 1 lub 2 przez Starostę Krajowego Pomorskiego wyznaczeni lekarze.
2) w II. instancji:
   a) naczelnik wydziału zdrowia Pom. Urzędu Wojew. lub inny lekarz urzędu państwowego,
   b) oraz 1 wzgl. 2 przez Starostę Krajowego wyznaczeni lekarze, z których 1 nie może być pracownikiem Pom. Wojew. Zw. Kom.

W razie potrzeby deleguje Starosta Krajowy Pomorski do tych komisyj jednego urzędnika.

Poza tem mają zastosowanie do pracowników Pom. Woj. Zw. Kom. §§ 3 do 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30. 3. 1931 r. o ustanowieniu komisyj lekarskich dla funkcjonarjuszów państwowych oraz wojskowo - lekarskich dla zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 302) wraz z wszelkiemi zmianami.

§ 83.

Od wymiaru zaopatrzenia emerytalnego, ustalonego przez Starostę Krajowego Pomorskiego. przysługuje pracownikowi zażalenie w ciągu 30-tu dni do Pomorskiego Wydziału Wojewódzkiego, a przeciw uchwale Pom. Wydz. Wojew. środki prawne przewidziane w § 7 ustawy o ustanowieniu i zaopatrzeniu urzędników komunalnych z dnia 30. 7. 1899 r. (Zb. ust. pr. str. 141).

Część IV.

Przepisy przejściowe.

§ 84.

Przepisy niniejszego regulaminu w niczem nie naruszają nabytych praw dotychczasowych pracowników, mianowanych na dożywocie albo za wypowiedzeniem Pom. Woj. Zw. Kom., przyznanych i ustalonych w odnośnych dekretach nominacyjnych.

Część V.

Przepisy końcowe.

§ 85.

Regulamin niniejszy wchodzi w życie z pierwszym dniem miesiąca następującego po zatwierdzeniu i po ogłoszeniu w Pomorskim Dzienniku Wojewódzkim.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego regulaminu tracą moc obowiązującą wszelkie regulaminy, regulujące sprawy, objęte niniejszym regulaminem a zwłaszcza „Regulamin stosunków służbowych i uposażenia urzędników krajowych na Pomorzu“ w brzmieniu z dnia 8 stycznia 1925 r. zatwierdzony reskryptem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16. 1. 1923 r. i z dnia 31. 10. 1925 r. L. SS. 2073/25.

Statut etatów stanowisk służbowych dla pracowników Pomorskiego Wojewódzkiego Związku Komunalnego

I. Administracja Centralna Pomorskiego

(Starostwo K a

Nr. bież.	Stanowisko służbowe	Ilość etatów Kategorja I	II	III
	I. URZĘDNICY:			
1	Starosta Krajowy	1	—	—
2	Naczelnik Wydziału (Wyższy Radca Krajowy) (Zastępca Starosty Krajowego)	1	—	—
3	Naczelnik Wydziału (Wyższy Radca Krajowy)	3	—	—
4	Naczelnik Wydziału Budowlanego (Wyższy Radca Budown.)	1	—	—
5	Radca Krajowy	4	—	—
6	Radca Krajowy Budownictwa	2	—	—
7	Referent	—	4	—
8	Referent Techniczny	—	1	—
9	Rendant Głównej Kasy Krajowej	—	1	—
10	Wyższy Sekretarz	—	4	—
11	Wyższy Książkowy	—	1	—
12	Sekretarz	—	—	6
13	Książkowy	—	—	1
14	Kasjer Główny Kasy Krajowej	—	—	1
15	Asystent	—	—	5
	II. FUNKCJONARJUSZE NIŻSI:			
16	Drukarz	—	—	1
17	Szofer	—	—	1
18	Woźny	—	—	1
	III. PRACOWNICY KONTRAKTOWI:			
19	Stenotypistka, telefonistka i pom. siły biurowe	—	—	4
20	Goniec	—	—	1
	Razem	12	11	21

z określeniem wymaganych dla t ch stanowisk kwalifikacyj i przywiązanych do nich norm uposażenia.

Wojewódzkiego Związku Komunalnego.

jowe Pomorskie).

Wymagane kwalifikacje		Grupa uposażenia	Uwagi
Wykształcenie	Dalsze kwalifikacje		
ukończ. wyż. stud.		IV	Członek Zarządu
ukończ. wyż. stud. prawn. lub ekonom.	kilkoletnia praktyka administracyjna	V*)	
ukończone wyższe	kilkoletnia praktyka administracyjna	VI-V*)	(§ 15 rozp P.
ukończ. wyż. tech.	kilkoletnia praktyka administracyjna	VI-V*	Rzptl
ukończone wyższe	praktyka administracyjna	VII-VI	Porównaj §
ukończ. wyż. tech.	praktyka administracyjna	VII-VI	15 rozp. P. Rzptl.
ukończone średnie	znajomość ustaw, wchodzących w zakres urzędow. Starostwa Krajowego, dłuższa praktyka biurowa, samodzielna praca	VIII-VII	*) (wyższy urzędnik
ukończone średnie	praktyka w budownictwie	VIII-VII	wedł. § 93 ord. prow.)
ukończone średnie	gruntowna znajomość księgowości, dłuższa praktyka zawodowa	VII	
ukończone średnie	znajomość najważniejsz. ustaw wchodzących w zakres urzędowania Star. Kr. Pom., praktyka biurowa, możność opracowania spraw według wskazówek	IX-VIII	
ukończone średnie	gruntowna znajomość księgowości, dłuższa praktyka	IX-VIII	
mniej niż średnie	znajomość najważniejszych ustaw, wchodzących w zakres urzędowania Star. Krajowego Pom., praktyka biurowa, możność opracowania spraw według wskazówek	X-VIII	
mniej niż średnie	znajomość księgowości, dłuższa praktyka	X-VIII	
mniej niż średnie	znajomość księgowości i kasowości, dłuższa praktyka w kasowości	IX-VIII	
mniej niż średnie	znajomość prowadzenia dziennika podawczego, registratury, opracowanie mniejszych spraw według wskazówek	XII-X	
niższe	umiejętność czytania i pisania, znajomość obchodzenia się z drukarnią ręczną	XV-X	
niższe	egzamin szoferski, praktyka	XV-X	
niższe	umiejętność pisania i czytania	XV-X	
niższe	znajomość pisania biegle na maszynie, znajomość prowadzenia registratury	według umowy	
niższe	umiejętność pisania i czytania	"	

II. Krajowe Zakłady Psychja

Nr. bież.	Stanowisko służbowe	Ilość etatów					
		Kategorja I		Kategorja II		Kategorja III	
		Korborowo	Świecie	Korborowo	Świecie	Korborowo	Świecie
	I. URZĘDNICY:						
1	Dyrektor	1	1	—	—	—	—
2	Lekarz=prymarjusz	2	2	—	—	—	—
3	Lekarz=prosektor	1	1	—	—	—	—
4	Lekarz=laborant	1	—	—	—	—	—
5	Lekarz=ordynator	4	2	—	—	—	—
6	Lekarz=asystent	2	2	—	—	—	—
7	Kapelan rzym. kat.	1	—	—	—	—	—
8	Inspektor administracyjny	—	—	1	1	—	—
9	Kierownik szkoły	—	—	—	1	—	—
10	Nauczyciel	—	—	—	2	—	—
11	Rendant	—	—	—	—	1	1
12	Sekretarz	—	—	—	—	2	1
13	Intendent	—	—	—	—	1	1
14	Książkowy	—	—	—	—	1	1
15	Kasjer	—	—	—	—	1	1
16	Rządca majątku rolnego	—	—	—	—	1	—
17	Rządca majątku rolnego	—	—	—	—	—	1
18	Asystent	—	—	—	—	8	5
	II. FUNKCJONARJUSZE NIŻSI:						
19	Maszynomistrz	—	—	—	—	3	1
20	Naczelny ogrodowy	—	—	—	—	1	1
21	Rzemieślnik	—	—	—	—	12	8
22	Pierwsza kucharka	—	—	—	—	1	1
23	Kucharka, praczka, prasowaczka	—	—	—	—	4	3
24	Starszy pielęgniarz wzgl. pielęgniarka	—	—	—	—	7	5
25	Pielęgniarz wzgl. pielęgniarka	—	—	—	—	180	60
26	Woźny, odźwierny, stróż nocny	—	—	—	—	3	2
27	Palacz	—	—	—	—	8	2
	III. PRACOWNICY KONTRAKTOWI:						
28	Pomocnik biurowy	—	—	—	—	7	2
29	Rzemieślnik	—	—	—	—	4	2
30	Pielęgniarz wzgl. pielęgniarka	—	—	—	—	84	55
31	Palacz	—	—	—	—	2	—
	Razem	12	8	1	4	271	153

tryczne w Kocborowie i Świeciu.

Wymagane kwalifikacje	Grupa uposażenia	Uwagi
Kwalifikacja wymagana ustawą z dnia 25. IX. 32 r. Dz. Ust. 81 poz. 712; praktyka jako lekarz-psychj., znajomość administracji zakładu	VI—V	Przy stanie chorych: w Kocborowie 1500, w Świeciu 1050 (1 lekarz przeciętnie na 150 chorych)
Kwalifikacja wymagana ustawą jak wyżej, praktyka jako lekarz-psychjatra	VI—V	
Kwalifikacja wymagana ustawą jak wyżej, praktyka w anatomji	VII--V	
Kwalifikacja wymagana ustawą jak wyżej, praktyka w bakterjologji	VII—V	
Kwalifikacja wymagana ustawą jak wyżej, praktyka lekarska	VII - VI	
Kwalifikacja wymagana ustawą jak wyżej	VIII - VII	
Święcenia kapłańskie	VIII--VII	
Ukończone średnie wykształcenie, praktyka administracyjna i handlowa w większem przedsiębiorstwie	VIII—VII	
Przepisana kwalifikacja dla kierownika i nauczyciela w państwowej szkole dla dzieci umysłowo upośledzonych	IX - VI	Zależnie od zaliczonych 3-ch leci.
Przepisana kwalifikacja dla kierownika i nauczyciela w państwowej szkole dla dzieci umysłowo upośledzonych	IX—VII	
Wykształcenie mniej niż średnie, dokładna znajomość książkowości, kilkoletnia praktyka jako książkowy	IX—VIII	
Wykształcenie mniej niż średnie, znajomość korespondencji biurowej i ustaw o opiece społecznej	X—IX	
Wykształcenie mniej niż średnie, towaroznawstwo, znajomość artykułów żywnościowych, kalkulacja kupiecka	X—IX	
Wykształcenie mniej niż średnie, znajomość książkowości, praktyka	X—IX	
Wykształcenie mniej niż średnie, znajomość kasowości	XI—X	
Wykształcenie niższe, fachowe. praktyka zawodowa	X—VIII	
Wykształcenie niższe, fachowe, praktyka zawodowa	XII—X	
Wykształcenie niższe, znajomość biurowości	XIII—X	
Wykształcenie niższe, egzamin majstra ślusarskiego, uprawnienia do prowadzenia kotłowni, wiadomości elementarne z elektrotechniki	XII—X	
Wykształcenie niższe, fachowe, praktyka zawodowa	XII—X	
Wykształcenie niższe, fachowe, praktyka zawodowa	XIV—X	
Wykształcenie niższe, fachowe, praktyka zawodowa	XIV—X	
Wykształcenie niższe, fachowe, praktyka zawodowa	XIV—X	
Wykształcenie niższe, znajomość ogólnych zasad szpitalno-sanitarnych i opieki nad umysłowo-chorymi w teorji i praktyce, egzamin na głównego pielęgniarza	XII—X	
Wykształcenie niższe, znajomość ogólnych zasad szpitalno-sanitarnych, egzamin pielęgniarski, praktyka zawodowa	XV X	
Wykształcenie niższe, umiejętność czytania i pisania	XV - X	
Wykształcenie niższe, świadectwo palacza, czeladnik kowalski względnie ślusarski	XV--X	
Wykształcenie niższe, umiejętność czytania, pisania i liczenia	według umowy	
Wykształcenie niższe i fachowe, praktyka zawodowa	„ „	
Wykształcenie niższe, egzamin pielęgniarski, praktyka zawodowa	„ „	
Wykształcenie niższe, świadectwo palacza, czeladnik kowalski względnie ślusarski	„ „	

III. Krajowe Zakłady Opieki Społecznej Pomorskiego

Nr. bież.	Stanowisko służbowe	Ilość etatów — Kategorja I	II	III
	I. URZĘDNICY:			
1	Dyrektor	1	—	—
2	Inspektor	—	1	—
3	Kierownik szkoły	—	1	—
4	Nauczyciel	—	3	—
5	Administrator	—	1	—
6	Rendant	—	—	1
7	Intendent	—	—	1
8	Sekretarz	—	—	2
9	Książkowy	—	—	1
10	Kasjer	—	—	1
11	Asystent	—	—	6
	II. FUNKCJONARJUSZE NIŻSI:			
12	St. wychowawca	—	—	4
13	Pomocnik-wychowawca	—	—	4
14	Starszy instruktor-rzemieślnik	—	—	12
15	Gospodarz domu wzgl. gł. dozorca	—	—	2
16	Młodszy instruktor-rzemieślnik	—	—	10
17	Maszynomistrz	—	—	1
18	Pielęgniarz	—	—	1
19	Kucharz	—	—	1
20	Praczka	—	—	1
21	Palacz	—	—	1
22	Dozorca, odźwierny, woźny itp.	—	—	19
	III. PRACOWNICY KONTRAKTOWI:			
23	Pomocnik biurowy	—	—	2
24	Odźwierny, woźny itp.	—	—	3
	Razem	1	6	73

Wojewódzkiego Związku Komunalnego w Chojnicach.

Wymagane kwalifikacje	Grupa uposażenia	Uwagi
Ukończone studja wyższe, znajomość administracji zakładu, praktyka pedagogiczna, znajomość ustaw, wchodzących w zakres urzędowania	VI-V	
Ukończone średnie wykształcenie, praktyka administracyjna i handlowa w większem przedsiębiorstwie	VIII-VII	
Przepisana kwalifikacja dla kierownika i nauczyciela w państw. szkole dla dzieci moralnie upośledzonych wzgl. ociemniałych	IX-VII	
Ukończone średnie wykształcenie, dłuższa praktyka zawodowo-rolnicza w większych majątkach	-VII	
Wykształcenie mniej niż średnie, dokładna znajomość książkowości, kilkoletnia praca jako książkowy	IX-VIII	
Wykształcenie mniej niż średnie, towaroznawstwo, znajomość artykułów żywnościowych, kalkulacja kupiecka	X-IX	
Wykształcenie mniej niż średnie, znajomość korespondencji biurowej i ustaw wchodzących w zakres jego urzędowania	X-IX	
Wykształcenie mniej niż średnie, znajomość książkowości, praktyka	X	
Wykształcenie mniej niż średnie, znajomość kasowości	XI-X	
Wykształcenie mniej niż średnie, znajomość biurowości	XIII-X	
Wykształcenie niższe, egzamin na wychowawcę, kursy dla zakładów zamkniętych, dłuższa praktyka	XIII-X	
Wykształcenie niższe, egzamin na wychowawcę, kursy dla zakładów zamkniętych	XIII-X	
Wykształcenie niższe, egzamin majstra, możność wyuczenia wychowanków w odnośnym rzemiośle, siła wybitniejsza i obeznana z wychowaniem zapobiegawczem, dobry wychowawca	XIII-X	
Wykształcenie niższe, dokładna znajomość wychowania zapobiegawczego, egzamin na starszego dozorcę	XII-X	
Wykształcenie niższe, egzamin na czeladnika rzemieślniczego, dobry wychowawca, znajomość wychowania zapobiegawczego	XIV-X	
Wykształcenie niższe, egzamin majstra ślusarskiego z uprawnieniem do prowadzenia kotłowni, wiadomości elementarne z elektrotechniki	XIII X	
Wykształcenie niższe, znajomość ogólnych zasad szpitalno-sanitarnych, egzamin pielęgniarski, conajmniej 5-cio letnia praktyka	XV-X	
Wykształcenie niższe, zawodowe	XV-X	
Wykształcenie niższe, zawodowe	XV-X	
Wykształcenie niższe, świadectwo palacza, czeladnik ślusarski wzgl. kowalski	XV-X	
Wykształcenie niższe, ogólna znajomość wychowania zapobiegawczego, egzamin na dozorcę, praktyka zawodowa	XV-X	
Wykształcenie niższe, znajomość biurowości	według umowy	
Wykształcenie niższe, ogólna znajomość wychowania zapobiegawczego, egzamin na dozorcę, praktyka zawodowa	według umowy	

IV. Krajowy Zakład dla Głu

Nr bież.	Stanowisko służbowe	Ilość etatów Kategorja I	II	III
	I. URZĘDNICY:			
1	Dyrektor (Kierownik)	—	1	—
2	Nauczyciel	—	14	—
3	Katecheta . . . . ,	1	—	—
	II. FUNKCJONARJUSZE NIŻSI:			
4	Wychowawca	—	—	4
5	Woźny . . . . ,	—	—	1
	Razem . . .	1	15	5

choniemych w Wejherowie.

Wymagane kwalifikacje	Grupa uposażenia	Uwagi
Przepisana kwalifikacja dla dyrektora i nauczycieli państwowej szkoły dla głuchoniemych	IX-VII	Zależnie od zaliczonych 3-chleci. W razie posiadania przez kandydata na dyrektora wykształcenia wyższego otrzymuje uposażenie grupy VIII do V zależnie od zaliczonych 3-ch leci
Przepisana kwalifikacja jak wyżej, święcenia kapłańskie rzymsko-katolickie	VIII-V	
Wykształcenie niższe, egzamin na wychowawcę, praktyka	XIV-X	
Wykształcenie niższe, umiejętność czytania i pisania	XV-X	

169.

Ogłoszenie
Burmistrza miasta Starogardu

z dnia 21 czerwca 1933 r.

o unieważnieniu dowodu osobistego.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72 poz. 648) ogłaszam:

Unieważniam zagubiony dowód osobisty Nr. 1381 wydany przez Magistrat miasta Starogardu dnia 16 października 1929 r. na nazwisko Dory Hasbachowej w Hermanowie.

Burmistrz:

(—) Czwójdziński.

170.

Ogłoszenie
Burmistrza miasta Wejherowa

z dnia 23 czerwca 1933 r.

o unieważnieniu dowodu osobistego.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72 poz. 648) ogłaszam:

Unieważniam zagubiony dowód osobisty Nr. 3145 z dnia 27 czerwca 1930 r. wystawiony przez Magistrat miasta Wejherowa na nazwisko Franciszka Ornassa, urodzonego dnia 14 kwietnia 1910 r. w Rajkowach, powiatu tczewskiego.

Burmistrz:

(—) Owiński,
kom. zast. burmistrza.

171.

Rozporządzenie policyjne
Wójta na obwód Łąkorz

z dnia 28 maja 1933 r.

o karaniu za przekroczenia przepisów regulaminu targów wielkich i małych.

Na podstawie §§ 5 i 6 pkt. c) i i) ustawy o administracji policji z dnia 11 marca 1850 r. oraz § 62 ordynacji powiatowej z dnia 13 grudnia 1872 r. względnie z dnia 19 marca 1881 r. za zgodą wydziału wójtowskiego, rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Przekroczenia przepisów regulaminu targów wielkich i małych, wydanego przez radę gminną w Łąkorzu, powiatu lubawskiego z dnia 16 maja 1931 r. karane będą grzywną do 9 zł., o ile specjalne przepisy, czy to przytoczone w regulaminie, czy też inne, regulujące dany przedmiot, nie przewidują innych kar.

§ 2.

Rozporzadzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na obszarze gminy Łąkorz.

Wójt:

(—) Milewski.

172.

Rozporządzenie policyjne
Wójta na obwód Kurzetnik

z dnia 6 lipca 1933 r.

o karaniu za przekroczenia przepisów regulaminu targów wielkich.

Na podstawie §§ 5 i 6 pkt. c) i i) ustawy o administracji policji z dnia 11 marca 1850 r. oraz § 62 ordynacji powiatowej z dnia 13 grudnia 1872 r. względnie z dnia 19 marca 1881 r. za zgodą wydziału wójtowskiego, rozporządzam, co następuje:

§ 1.

Przekroczenia przepisów regulaminu targów wielkich, wydanego przez radę gminną w Kurzętniku z dnia 27 maja 1931 r. karane będą grzywna do 9 złotych, o ile specjalne przepisy, czy to przytoczone w regulaminie, czy też inne, regulujące dany przedmiot, nie przewidują innych kar.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na obszarze gminy Kurzętnik powiatu lubawskiego.

Wójt:

(—) Winter.

173.

Ogłoszenie
Wójta na obwód Gorzechówko

z dnia 26 czerwca 1933 r.

o unieważnieniu karty rowerowej.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72 poz. 648) ogłaszam:

Unieważniam zagubioną kartę rowerową Nr. 1211 wystawioną dnia 12 czerwca 1933 r. na nazwisko Feliksa Podobińskiego.

Wójt:

(—) Dembek.

174.

Ogłoszenie
Sołtysa gminy Werblinia

z dnia 27 czerwca 1933 r.

o unieważnieniu dowodu osobistego.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72 poz. 648) ogłaszam:

Unieważniam zagubiony dowód osobisty Nr. 1 wystawiony na nazwisko Leona Śliwińskiego, urodzonego dnia 6 marca 1907 r. w Werblini powiatu morskiego.

Sołtys:

(—) Katenow.

175.

Ogłoszenie
Sołtysa gminy Niestępowo

z dnia 30 czerwca 1933 r.

o unieważnieniu dowodu osobistego.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72 poz. 648) ogłaszam:

Unieważniam skradziony dowód osobisty Nr. 145 wystawiony na nazwisko Józefa Tokarskiego, urodzonego dnia 12 września 1907 roku.

Sołtys:

(—) Domarus.

176.

Ogłoszenie
Sołtysa gminy Miłobądz

z dnia 8 lipca 1933 r.

o unieważnieniu dowodu osobistego.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72 poz. 648) ogłaszam:

Unieważniam zagubiony dowód osobisty Nr. 163 wystawiony dnia 4 kwietnia 1930 r. na nazwisko Huberta Knopka, urodzonego dnia 18 czerwca 1908 r. w Miłobądzu.

Sołtys:

(—) Ciesielski.

177.

Ogłoszenie Przełożonego obszaru dworskiego Orle

z dnia 26 czerwca 1933 r.

o unieważnieniu dowodu osobistego.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72 poz. 648) ogłaszam:

Unieważniam dowód osobisty Nr. 30 wystawiony dnia 23 czerwca 1931 r. na nazwisko Alfonsa Jakubowskiego, urodzonego dnia 1 marca 1908 r. w Spandau (Niemcy).

Przełożony obszaru dworskiego.

178.

Ogłoszenie Przełożonego obszaru dworskiego Pępowo

z dnia 30 czerwca 1933 r.

o unieważnieniu dowodów osobistych.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72 poz. 648) ogłaszam:

1. Unieważniam zagubiony dowód osobisty Nr. 74 wystawiony dnia 6 maja 1931 r. na nazwisko Anny Princ, urodzonej dnia 1 lipca 1882 r. w Kwidzynie.
2. Unieważniam zagubiony dowód osobisty Nr. 21 wystawiony dnia 25 września 1929 r. na nazwisko Małgorzaty Princ, urodzonej dnia 14 czerwca 1911 r. w Pepowie.

Przełożony obszaru dworskiego:

(—) Rychert.

179.

OGŁOSZENIA SĄDOWE.

a) przetargi przymusowe.

1. Nieruchomość położona w Chojnicach, i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Chojnice, karta 207, na imię Bolesławy Jażdżewskiej, ur. Lipińskiej w Chojnicach, zostanie w drodze egzekucji dnia 2 września 1933 r., o godz. 10 przed południem wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój Nr. 11.

Nieruchomość Chojnice, karta 207 jest nieruchomością zabudowaną, oberża położona w gminie miasta Chojnice, Plac Jerzego 5, składająca się z a) dom handlowy z 2 przybudówkami odosobnionym podwórzem, b) podjazd z chlewem i pralnią, c) chlew, d) chlew, e) pralnia, f) kręgielnia, karta 4, parcela 400/137 o obszarze 16 arów 82 metrów kwadratowych; wartość użytkowa bud. 1770 Mk. Nr. Matrykuły 564, księga podatku budynkowego 310.

Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej Chojnica k. 207 dnia 22 sierpnia 1932 r.

Niniejszem wzywa się wszystkich których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z niemi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach.

Zaleca się dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokółu sekretarza sadowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda.

Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna.

II K 12/32.

Chojnice, dnia 14 czerwca 1933 r.

Sąd Grodzki.

2. Nieruchomość położona w Chojnicach, i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Chojnice karta 1065, na imię niezamężnej Aleksandry Piotrzkowskiej w Chojnicach, zostanie w drodze egzekucji dnia 8 września 1933 r., o godz. 10 przed południem wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój Nr. 14.

Nieruchomość Chojnice karta 1065 jest zabudowana, składająca się z domu mieszkalnego z bocznem skrzydłem i podwórzem budynkiem ubocznym, szopy do węgli, 2 szop do desek, obszaru 0,31,51 ha, wartość użytko-

wa budynków 2266 mk, Nr. matrykuły 389, księga podatku budynkowego 291.

Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej Chojnice, karta 1065 dnia 1 sierpnia 1931 r.

Niniejszem wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z niemi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert, i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione, a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach.

Zaleca się na dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokółu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda.

Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna.

II K 25/31.

Chojnice, dnia 14 czerwca 1933 r.

Sąd Grodzki.

3. Nieruchomości położone w obwodzie gminnym Gotelp i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisane w księdze gruntowej na imię Leokadji Modlińskiej ur. Czajkowskiej zostaną dnia 6 września 1933 r., o godzinie 10 przed południem w drodze egzekucji wystawione na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój Nr. 8.

Nieruchomość Prusy wykaz 60 ma obszaru 6.57,33 ha i składa się z łąki, roli, pastwiska klasy 7 wzgl. 8. Czysty dochód 2,58 talarów; 0,74 mk. podatku gruntowego.

Nieruchomość Prusy karta 62 ma powierzchni 19,88,08 ha i składa się z roli, łąki pastwiska i lasu klasy 6 wzgl. 7, wzgl. 8, czysty dochód 7,98 talarów, podatek gruntowy 2,29 mk. Na nieruchomościach wymienionych znajdują się zabudowania, ustęp i dom mieszkalny, stodoła chlew. Roczna kwota podatku budynkowego 1,40 mk, roczna wartość użytkowa mieszkania 421. Nieruchomości zostały oszacowane na 8.683,50 zł.

Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 18 listopada 1932 r.

Niniejszem wzywa się wszystkich których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z niemi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach.

Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali sie o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna.

3 K 13/32.

Czersk, dnia 23 czerwca 1933 r.

Sąd Grodzki.

4. Nieruchomości położone w Działdowie, i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisane w księdze gruntowej Działdowo, wykazy 504 i 1089, na imię Stanisława Mani, kupca w Działdowie, zostaną dnia 8 września 1933 r., o godzinie 10 przed połud. w drodze egzekucji wystawione na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój Nr. 25.

Nieruchomość Działdowo wykaz 504 składa się z domu mieszkalnego z podwórzem, warsztatu ciesielskiego, stodoły, drwialni, remizy, składnicy, cementowni i warsztatu stolarskiego o łącznym obszarze 69,89 arów, parcela Nr. 1887/12 itd., karta mapy 5 obrębu Działdowa; roczna wartość użytkowa budynków jako podstawa wymiaru podatku budynkowego podana jest w księdze podatku budynkowego pod Nr. 305 a—h na 1767 marek. Artykuł matrykuły 449. Nieruchomość Działdowo wykaz 1089 składa się z roli o obszarze 16,17 arów, parcela Nr. 381/209 itd., karta mapy 4 obrębu Działdowa. Czysty dochód jako podstawa wymiaru podatku gruntowego wyznaczony jest w art. 1087 matrykuły na 1,40 talarów.

Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 22 czerwca 1931 r.

Niniejszem wzywa się wszystkich których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z niemi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert i prawa te uprawdopodobnili, gdy-

by wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach.

Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna.

Działdowo, dnia 16 czerwca 1933 r.

Sąd Grodzki.

5. Nieruchomość położona w Działdowie, i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Działdowo, wykaz 1105, na imię Maksymiljana Wysockiego, mistrza stolarskiego z Działdowa i jego żony Antoniny z domu Dziemińskich, jako współwłaścicieli po połowie zostanie dnia 1 września 1933 r., o godz. 10 w drodze egzekucji, wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój Nr. 25.

Nieruchomość składa się z domu mieszkalnego z podwórzem i warsztatu przy ul. Hallera o obszarze 10,20 arów. Parcele Nr. 1863/436 i 1864/436. Karta mapy 1 obrębu Działdowa. Roczna wartość użytkowa budynków jako podstawa wymiaru podatku budynkowego podana jest w księdze podatku budynkowego pod Nr. 421 a) i b) na kwotę 768 mk. Artykuł 1103 matrykuły.

Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 13 października 1932 r.

Niniejszem wzywa się wszystkich których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z niemi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach.

Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna.

3 K 9/32.

Działdowo, dnia 29 maja 1933 r.

Sąd Grodzki.

6. Nieruchomość położona w Wiewiórkach powiat Grudziądz, i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Wiewiórki tom VI, karta 143, o powierzchni 24,29,60 ha; 174,23 talarów czystego dochodu gruntowego jako i 180 mk. wartości użytkowej na imię rolnika Fritza Hess z Wiewiórek zostanie w drodze przymusowego wykonania dnia 30 sierpnia 1933 r., o godzinie 10 przed poł. wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój Nr. 2.

Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 7 sierpnia 1931 r.

Niniejszem wzywa się wszystkich których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z niemi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach.

Zaleca się dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokółu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda.

Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna.

3 K 24/31.

Grudziądz, dnia 27 maja 1933 r.

Sąd Grodzki.

7. Nieruchomość położona w Grudziądzu, i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Grudziądz tom 46, karta 1444 przy ulicy Kościuszki Nr. 36 o powierzchni 5 ar i 11 kwadratowych metrów i 3900 mk. wartości użytkowej, na imię Aleksandra, Leonarda Sobiszewskiego z Warszawy, zostanie w drodze przymusowego wykonania dnia 6 września 1933 r., o godzinie 10 przed poł. wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój Nr. 2.

Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 24 maja 1932 r.

Niniejszem wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o

przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z niemi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach.

Zaleca się dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokółu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda.

Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybycia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna.

3 K 16/32.

Grudziądz, dnia 31 maja 1933 r.

Sąd Grodzki.

8. Nieruchomość położona w Grudziądzu, przy ulicy Fortecznej 23 i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Grudziądz tom 71, karta 1979, o powierzchni 00.26.22 ha i 2400 mk. wartości użytkowej na imię Marji z Swiżyńskich Żyborskiej do połowy i odnośnie do drugiej połowy na rzecz Marji Żyborskiej, Jadwigi Zołoteńko, Marji Żyborskiej, Kazimierza Żyborskiego, Zofji Szulcowej, Tadeusza Żyborskiego, Heleny Jostowej, Adama Żyborskiego i Felicji Żyborskiej zostanie w drodze przymusowego wykonania dnia 20 września 1933 r., o godz. 10 przed południem wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój Nr. 2.

Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 3 czerwca 1932 r.

Niniejszem wzywa się wszystkich których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z niemi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach.

Zaleca się dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokółu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda.

Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna.

3 K 17/32.

Grudziądz, dnia 3 czerwca 1933 r.

Sąd Grodzki.

9. Nieruchomość położona w Sycowejhucie i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Cycowahuta wykaz L. 1, na imię Ludwika Martina, zostanie w drodze egzekucji dnia 5 września 1933 r. o godz. 10 przed południem wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój Nr. 11.

Nieruchomość jest obszaru 92.29 83 ha o czystym dochodzie 70,16 talarów.-Na nieruchomości znajdują się: dom mieszkalny z werandą, stajnia, stodoła, dom mieszkalny, stajnia, dom mieszkalny, stajnia, stodoła i stajnia dla kom. Roczna wartość użytkowa mieszkania wynosi 228 mk.

Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 14 listopada 1932 r.

Niniejszem wzywa się wszystkich których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z niemi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach.

Zaleca się dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokółu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda.

Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postepowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna.

3 K 17/32.

Kościerzyna, dnia 21 czerwca 1933 r.

Sąd Grodzki.

10. Nieruchomość położona w Wysinie i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Wysin wykaz liczba 282, na imię Franciszka Tempskiego w Wysinie, zostanie w drodze egzekucji dnia 9 września 1933 r., o godz. 10 przed poł. wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądze pokój Nr. 11.

Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 20 grudnia 1932 r.

Niniejszem wzywa się wszystkich których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z niemi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach.

Zaleca się dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokółu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda.

Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postepowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się bedzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna.

3 K 2/32.

Skarszewy, dnia 6 czerwca 1933 r.

Sąd Grodzki.

11. Nieruchomość położona w Król. Bożempolu i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Król. Bożepole wykaz liczba 27, na imię Henryka Mielkego, termin wyznaczony na dzień 17 czerwca 1933 r. g. 11 znosi się, a nowy termin w drodze egzekucji zostaje wyznaczony dnia 16 września 1933 r., o godz. 10 przed poł. wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój Nr. 11.

Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 30 stycznia 1932 r.

Niniejszem wzywa się wszystkich których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z niemi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach.

Zaleca się dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokółu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda.

Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna.

3 K 16/31.

Skarszewy, dnia 14 czerwca 1933 r.

Sąd Grodzki.

12. Nieruchomość położona w Cekcynie i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Cekcyn karta 205 i 541 na imię Stanisława Marasza zostanie w drodze egzekucji dnia 4 września 1933 r., o godz. 10 przed poł. wystawiona na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój Nr. 13.

Nieruchomość składa się z domu mieszkalnego z sklepu, chlewu, stodoły i podwórza we wsi o obszarze 0,10,32 ha, przy 300 mk. wartości użytkowej budynkowej, Nr. matrykuły art. 235 i 530 Nr. 261 księgi podatku budynkowego.

Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 22 kwietnia 1932 r.

Niniejszem wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o

przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z niemi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu przed wezwaniem do wnoszenia ofert i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach.

Zaleca się dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokółu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda.

Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna.

1 K 12/32.

Tuchola, dnia 29 maja 1933 r.

Sąd Grodzki.

13. Nieruchomość położona w Sępolnie i w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Sępolno wykaz 1137, na imię Pawła Poeschkego i tegoż żony Teofili Poeschke ur. Borlik po połowie zostanie w drodze egzekucji dnia 25 października 1933 r., o godz. 10 przed poł. wystawioną na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój Nr. 6.

Nieruchomość składa się z domu mieszkalnego z podwórzem, z chlewu i 2 kurników o powierzchni 14 a, 52 m^2, art. matrykuły 987, Nr. 498 księgi podatku budynkowego. Roczna kwota podatku budynkowego wynosi po 4% = 19,20 mk. a roczna wartość mieszkania 480 mk.

Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 25 marca 1933 r.

Niniejszem wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z niemi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wezwaniem do wnoszenia ofert, i prawa te uprawdopodobnili, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wezwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione, a przy rozdziale ceny kupna dopiero po roszczeniu wierzyciela i innych prawach.

Zaleca się na dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokółu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda.

Tych, którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna.

1 K 29/32.

Sępolno, dnia 7 lipca 1933 r.

Sąd Grodzki.

---

b) postępowanie upadłościowe.

1. Co do majątku Ryszarda Pola, ostatnio zamieszkałego w Poczerninie, obecnie w Warszawie, ul. Nabielaka 8, wdraża się z dniem dzisiejszym tj. z dniem 30 czerwca 1933 r. o godz. 13 po południu postępowanie upadłościowe.

Zarządcą masy upadłościowej mianuje się Jana Labudę, em. str. sekretarza z Pucka.

Wierzytelności należy zgłaszać w Sądzie najpóźniej do dnia 10 sierpnia 1933 r.

Do powzięcia uchwały, czy mianowany zarządca masy ma pozostać, ewentualnie celem wyboru nowego zarządcy, dalej celem ustanowienia wydziału wierzycieli, a także celem powzięcia uchwały co do kwestyj, wymienionych w § 172 ustawy o upadłościach, wyznacza się w niżej wymienionym Sądzie termin na dzień 29 lipca 1933 r. o godz. 10 przed południem, zaś celem zbadania zgłoszonych wierzytelności termin na dzień 29 sierpnia 1933 r. o godz. 10 przed południem.

Wszystkim, którzy posiadają jakiekolwiek rzeczy, należące do masy upadłościowej, lub którzy tej masie są cokolwiek dłużni, zakazuje się owe rzeczy wydawać dłużnikowi upadłemu względnie uiszczać się z długu, a nadto poleca się im, aby najpóźniej do dnia 29 sierpnia 1933 r. donieśli zarządcy masy o posiadaniu takich rzeczy i o tem, czy przysługują im jakie wierzytelności, z powodu których mieliby prawo żądać odrębnego zaspokojenia z owych rzeczy.

2 N 12/32.

Puck, dnia 30 czerwca 1933 r.

Sąd Grodzki.

2. W sprawie postępowania upadłościowego nad majątkiem firmy Polska Spółka Akcyjna Friedrich Siemens Patentowe Przyrządy i Urządzenia Kaloryczne w Grudziądzu, wyznacza się termin końcowy na dzień 31 sierpnia 1933 r. godz. 10, przed Sądem Grodzkim w Grudziądzu, pokój Nr. 2.

3 N 12a/24.

Grudziądz, dnia 20 czerwca 1933 r.

Sąd Grodzki.

3. W sprawie upadłościowej nad majątkiem budowniczego Walentego Balickiego w Kowalewie zwołuje się walne zgromadzenie wierzycieli na dzień 31 lipca 1933 godz. 10 w Sądzie Grodzkim pokój Nr. 7 z następującym porządkiem dziennym: 1) sprawozdanie zarządcy, 2) wybór nowego zarządcy, 3) wolne wnioski.

5 N 3/28.

Toruń, dnia 7 lipca 1933 r.

Sąd Grodzki.

4. W postępowaniu upadł. wzgl. majątku „Zakładów Ceramicznych „Rudak" Sp. Akc. w Toruniu" nowy termin: 1) do złożenia sprawozdania zarządcy, 2) dodatkowego badania wierzytelności, 3) wysłuchania wierzycieli co do wniosku o zastanowienie postępowania, 4) wynagrodzenia zarządcy, wyznacza się na dzień 12 sierpnia 1933 godz. 9,30.

5 N 10/33.

Toruń, dnia 11 lipca 1933 r.

Sąd Grodzki.

---

c) publiczne doręczenia i wywołania.

1. Recha Hirszmanowa, wdowa, zamieszkała w Łodzi, ulica Kilińskiego Nr. 14 wniosła o wywołanie listu hipotecznego z dnia 12 listopada 1904 na sumę 3000 marek, wpisana w księdze wieczystej Golub dom tom I, wykaz 6 dział III, Nr. 14. Wzywa się posiadacza tego listu, aby najpóźniej do terminu wywoławczego zgłosił swe prawa i przedłożył razie nastąpi pozbawienie mocy tego listu Termin wywoławczy wyznacza się na 24 stycznia 1934 godz. 10 w Sądzie Grodzkim w Golubiu pokój 2.

II Co 1/33.

Golub, dnia 6 czerwca 1933 r.

Sąd Grodzki.

2. Franciszka Dąbrowska z domu Chmarzyńska w Grudziądzu, ul. Starorynkowa 4 u pp. Paluszkiewiczów, powódka, zastąpiona przez pełnomocnika procesowego, adwokata Szychowskiego w Grudziądzu, wystąpiła ze skargą o rozwód, przeciwko jej mężowi robotnikowi Czesławowi Dąbrowskiemu w Celleinen poczta Grohs Krebs, powiat Kwidzyn (Niemcy), obecnie nieznanego miejsca pobytu pozwanemu, z wnioskiem o wydanie wyroku następującej treści: 1) o rozwiązanie małżeństwa stron z winy pozwanego, 2) o nałożenie kosztów sporu na pozwanego i wzywa pozwanego robotnika Czesława Dąbrowskiego w Celleinen, poczta Grohs Krebs, powiat Kwidzyn (Niemcy) obecnie nieznanego miejsca pobytu na termin do ustnej rozprawy przed Sąd Okręgowy Wydział Cywilny w Grudziądzu na dzień 22 września 1933 r. godz. 9 pokój Nr. 27 z wezwaniem przybrania sobie adwokata dopuszczonego przed Sądami byłej dzielnicy pruskiej jako zastępcę. Celem publicznego doręczenia ogłasza się ten wyciąg ze skargi. Uchwałą z dnia 11 stycznia 1932 r. zezwolono na publiczne doręczenie skargi pozwanemu robotnikowi Czesławowi Dąbrowskiemu w Celleinen, poczta Grohs Krebs, powiat Kwidzyn (Niemcy) obecnie nieznanego miejsca pobytu

4 R 4/32.

Grudziądz, dnia 30 czerwca 1933 r.

Sąd Okręgowy, Wydział Cywilny.

3. Wyrokiem wywoławczym tut. Sądu z dnia 18 czerwca 1933 r. Franciszka Kleina i Marcelego Michała Wieckiego wyklucza się z ich prawem odnośnie do sprzeciwu przeciw wykreśleniu hipoteki w kwocie 600 marek, zapisanej na rzecz spadkobierców Marcelego i Pauliny Wieckich, w księdze wieczystej Nowy Wiec wykaz liczba 7 w dziale III, pod Nr. 15.

3 F 5/31.

Skarszewy, dnia 30 czerwca 1933 r.

Sąd Grodzki.

4. Franciszek Wichert z Pomieczyna, powiat Kartuzy, zastąp. przez adw. Dr. Manissalyego w Wejherowie, wniósł o uznanie za umorzony weksel na kwotę 500 złotych wystawiony in blanko a podpisany przez wnioskodawcę jako wystawca, przez Franciszkę Zuchową z Jeleńskiejhuty jako akceptant, przez Jana Zuchołę z Jeleńskiejhuty jako żyrant.

Posiadacza weksla wzywa się niniejszem, aby najpóźniej w terminie wywoławczym, wyznaczonym na dzień 18 stycznia 1934 r. o godz. 10 w niżej oznaczonym Sądzie pokój Nr. 7 zgłosił swe prawa i okazał weksel, gdyż w przeciwnym razie umorzenie weksla nastąpi.

4 F 2/33.

Wejherowo, dnia 8 lipca 1933 r.

Sąd Grodzki.

5. Józef Wojewski, kupiec z Wejherowa, zastąp. przez adw. Neumanna w Wejherowie postawił wniosek na wywołanie rzekomo zaginionego listu hipotecznego zapis. w księdze grunt. Wejherowo wykaz I. 110 w dziale III, pod Nr. 6 w wysokości 2100 marek niem. z 5% odsetkami na rzecz Józefa Wojewskiego z Wejherowa.

Posiadacza tego dokumentu wzywa się, by najpóźniej na terminie w dniu 4 listopada 1933 r. przed połudn. o godz. 11 w podpisanym Sądzie (pokój l. 7) odbyć się mającym, swoje prawa zgłosił i dokument ten przedłożył, w przeciwnym bowiem razie nastąpi unieważnienie dokumentu.

4 F 1/33.

Wejherowo, dnia 10 lipca 1933 r.

Sąd Grodzki.

---

d) zapisy w rejestrze majątkowym.

1. W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych pod Nr. 603 wpisano: Antoni Ehrlich, kolejarz i Marta z Radtków Ehrlichowa w Zelistrzowie.

Umowa notarjalna z 2 marca 1932 r. zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania w razie śmierci jednego z nich, dnia 9 maja 1933 r.

Puck, dnia 20 czerwca 1933 r.

Sąd Grodzki.

2. W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano pod Nr. 794, że małżonkowie Eryk Mahlke rolnik i tegoż żona Herta urodzona Schliep w Włościborzu, zawarli pomiędzy sobą kontraktem małżeńskim z dnia 10 kwietnia 1933 ogólną wspólność majątkową.

Sępolno, dnia 17 maja 1933 r.

Sąd Grodzki.

3. W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano pod Nr. 795, że małżonkowie Leon Wysocki i tegoż żona Joanna owdowiała Murek ur. Kowalska, rolnicy w Piasecznie, zawarli pomiędzy sobą kontraktem małżeńskim z dnia 22 kwietnia 1933 r. ogólną wspólność majątkową.

Sępolno, dnia 20 maja 1933 r.

Sąd Grodzki.

4. W tutejszy rejestr małżeńskich praw majątkowych wpisano: Józef Kozłowski, rolnik i jego żona Cecylja ur. Ryngwelska w Konarzynach, umową z dnia 11 kwietnia 1933 zawarli ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszej wspólności majątkowej.

Starogard, dnia 16 czerwca 1933 r.

Sąd Grodzki.

5. W tutejszy rejestr małżeńskich praw majątkowych wpisano: Bolesław Belicki, rolnik i jego żona Anna, ur. Szramka w Mościskach, umową z dnia 10 kwietnia 1933 zawarli ogólną wspólność majątkowa z wykluczeniem dalszej wspólności majątkowej.

Starogard, dnia 16 czerwca 1933 r.

Sąd Grodzki.

6. W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dziś pod Nr. 406, że mistrz szewski Roch Szyjkowski z

Tczewa i jego żona Katarzyna urodzona Lawrenz, umową z dnia 30 marca 1933 r. ustanowili całkowity rozdział majątkowy z wykluczeniem zarządu i użytkowania majątku żony przez męża.

Tczew, dnia 17 maja 1933 r.

Sąd Grodzki.

7. W tutejszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dziś pod Nr. 407, że rolnik Paweł Makowski z Małżewa pow. tczewski i jego żona Marta urodzona Kasicka, umową z dnia 1 kwietnia 1933 r. ustanowili wspólność majątkową.

Tczew, dnia 19 maja 1933 r.

Sąd Grodzki.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Ogłoszenie Dyrekcji Lasów Państwowych w Toruniu.

Dekretem z dnia 24 czerwca 1933 r. znak sprawy MF 912/1 Dyrekcja Lasów Państwowych zaprowadziła z dniem 28 czerwca 1933 r. na podstawie § 42 rozporządzenia królewskiego z dnia 26 grudnia 1808 r. i zgodnie z § 34 Ogólnych warunków dzierżawienia dóbr państwowych z 1922 r. w majątku państwowym Lipienek pow. Chełmno, dzierżawionym przez p. Stanisława Haertlego sekwestr administracyjny, ustanawiając sekwestratorem p. Karola Gorzechowskiego z Torunia.

(—) Górski,
Inspektor Lasów

Przetarg.

W dniu 25 lipca 1933 r. o godz. 9 rano, Kierownictwo Budowy Mostu Drogowego na Wiśle w Toruniu sprzeda z licytacji publicznej najwięcej dającemu około 100 m^3 drzewa opałowego i użytkowego, pochodzącego z rozebranego szalowania od betonu.

Cena wywoławcza sprzedaży:

1 m^3 drzewa użytkowego ustala się na 9,00 (dziewięć) zł/m^3;

1 m^3 drzewa opałowego ustala się na 5,00 (pięć) zł/m^3.

Drzewo, przeznaczone do sprzedaży można oglądać codziennie na lewobrzeżnym placu budowy mostu za uprzedniem zgłoszeniem się w biurze Kierownictwa Budowy w Toruniu, ul. Piekary 35, II p.

Każdy nabywca może zabrać zakupiony materjał drzewny po wpłaceniu do kasy Kierownictwa całkowitej należności.

Kierownik Budowy:
(—) Inż. Widugier.

Ogłoszenia o zaginięciu dokumentów.

1. Wojciech Pankowski, zamieszkały w Małem Tarpnie, powiatu grudziądzkiego, zgłasza skradzenie książeczki wojskowej wydanej przez P. K. U. w Grudziądzu.
2. Oswald Weilandt, zamieszkały w Dużej Cerkwicy, powiatu sępoleńskiego, zgłasza zagubienie książeczki wojskowej wydanej przez P. K. U w Bydgoszczy.

Komunikat.

Ukazała się część V Skorowidza za czas od 1 stycznia 1931 do 1 stycznia 1933 r. opracowana pod redakcją Romana Hausnera Dyrektora Departamentu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych.

Skorowidz obejmuje przepisy ogłoszone w następujących publikacjach urzędowych: w Dzienniku Ustaw Monitorze Polskim, Dzienniku Ustaw Śląskich, Dziennikach urzędowych Ministerstw: Komunikacji, Poczt i Telegrafów, Pracy i Opieki Społecznej, Rolnictwa i Reform Rolnych, Skarbu, Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Spraw Zagranicznych oraz w zbiorach okólników innych ministerstw.

Cena części V (wraz ze szczegółowym skorowidzem alfabetycznym) 14 zł., nadto na koszta opakowania i przesyłki poleconej 2 zł. — razem 16 zł.

Do nabycia u autora: Warszawa, skrzynka pocztowa 611. Konto P. K. O. Nr. 45354.

Wysyłka za zaliczeniem pocztowem lub uprzedniem nadesłaniem należytości.

Części poprzednie Skorowidza na wyczerpaniu. Cena Cz. I — 15 zł., Cz. II — 12 zł., Cz. III — 16 zł. Cz. IV — 16 zł.

Adres redakcji i administr. „Pom. Dziennika Wojewódzkiego": Urząd Wojewódzki Pomorski, Toruń. tel. 87.
Prenumerata: za rok 18,— zł, za kwartał 5,— zł Cena niniejszego numeru 75 gr.
Cena ogłoszeń: wiersz jednołamowy 60 groszy.
Czcionkami Pomorskiej Drukarni Rolniczej S. A. w Toruniu.